28e JAARGANG No. 37 9 SEPTEMBER 1920

Het Sportblad.

Officieel Orgaan van den Nederlandschen Cricketbond,
Nederlandschen Biljartbond en verschillende bonden en clubs.

ADMINISTRATIE: GRAVENSTRAAT 10, AMSTERDAM, aan welk adres ook Clubberichten te zenden zijn.
Redactie: C. J. GROOTHOFF, Admiraal de Ruyterweg 88, Amsterdam.

ABONNEMENT: Prijs per jaar, bij vooruitbetaling, f 6.25. Buitenland f 7.75. Afzonderlijke nummers f 0.15.

Verschijnt DONDERDAGS

ADVERTENTIËN: Prijs per regel 50 Cents. Minimum 5 regels.

Ondergeteekende is tot begin October afwezig. Men gelieve voorloopig alle voor Het Sportblad bestemde stukken te adresseeren: Redactie van Het Sportblad, Gravenstraat 10, Amsterdam. C. J. GROOTHOFF.

Het Voetbal Wereldkampioenschap.

Toen we Woensdag ons laatste correspondentie voor dit blad naar Amsterdam stuurden, vermeldden we daarin reeds, dat België en Tsecho-Slovakije in den beslissingswedstrijd om het wereldkampioenschap zouden komen. Veel meer wisten ook wij op dat oogenblik niet; de regeling voor de wedstrijden, welke over de bezetting van de tweede en derde plaats zouden beslissen, welke wij tegelijkertijd mededeelden, werd enkele uren nadat wij onzen brief hadden verzonden, weer veranderd, zoodat we volkomen in het onzekere verkeerden omtrent hetgeen nog meer zou worden gespeeld.

Aanvankelijk was reeds voor de wedstrijden om de tweede en derde plaats — ten onrechte herkansingswedstrijden genoemd — vastgesteld de wedstrijd tusschen de Zweden en de Spanjaarden, maar het scheen, dat deze ontmoeting niet zou worden gespeeld. De Zweedsche heeren waren n.l. zeer ontevreden over de leiding van den wedstrijd Holland—Zweden, iets waarin zij groot gelijk hadden. Over die leiding schreven wij reeds in ons vorig nummer, zoodat wij thans maar niet in herhalingen zullen vervallen. Inderdaad is die slechte leiding van invloed geweest op het verloop van het spel, naar onze meening zouden de Zweden den wedstrijd zonder verlenging hebben gewonnen, indien een ter zake kundig fluitist hier de leiding gehad had. In de eerste plaats hebben de Zweden pogingen aangewend om den wedstrijd ongeldig verklaard te krijgen maar dat was natuurlijk een onmogelijkheid. Indien men tot zoo iets zou zijn overgegaan, zou het geheele tournooi als mislukt beschouwd kunnen worden, want de winnaar van dezen wedstrijd zou dan reeds dadelijk den eindstrijd hebben moeten spelen, terwijl de tegenpartij in den eindstrijd dan volkomen uitgerust zou zijn. Bovendien is er tegen de beslissingen van den scheidsrechter nu eenmaal geen protest mogelijk, zoodat men ook in dit opzicht aan het resultaat van den wedstrijd niet vermocht te tornen. De Zweden verweten intusschen aan het regelingscomité, dat men niet voor een beteren scheidsrechter had gezorgd en dat, zonder dat men maar ooit iets van den heer Fanta had gehoord, deze zoo maar zonder meer met de leiding van een zoo belangrijken wedstrijd was belast. Van de andere scheidsrechters in dit tournooi wist men wat zij presteerden; zij waren door het leiden van internationale wedstrijden bekend en hadden op dit gebied hun sporen reeds verdiend. De heer Fanta behoorde echter niet eens tot een tot de F.I.F.A. toegetreden land, eenige wetenschap omtrent zijn capaciteiten had men dan ook niet. Inderdaad schijnt het ons, dat men hier een fout heeft gemaakt, die geheel onnoodig was geweest, daar men zeer geschikt een Belgisch scheidsrechter had kunnen nemen. De heeren Putz of Barette b.v. zouden zeker het vertrouwen van beide partijen hebben gehad, en door een dezer heeren aan te stellen zouden heel wat onaangenaamheden zijn voorkomen. De Zweden waren intusschen zóó verontwaardigd, dat ze mededeelden niet verder te zullen spelen. Dat was natuurlijk voor de regelingscommissie al zeer onaangenaam, temeer daar de Zweden hadden medegedeeld, dat ze zouden trachten een returnwedstrijd tegen Nederland te spelen op de terugreis naar Zweden. Er werd dan ook van verschillende zijden getracht de partijen weer tot elkaar te brengen door Zweden op het besluit te doen terugkomen. Na langdurige onderhandelingen verklaarde Zweden zich hiertoe bereid maar nu kwam Spanje weer vertellen, dat het den wedstrijd eenmaal gewonnen gekregen had en dat het niet wenschte over te spelen daar in dat geval Spanje bij een eventueele overwinning twee wedstrijden achter elkaar zou moeten spelen. Ten

RESTAURANT
„MAISON BORDELAISE"
LEIDSCHESTRAAT — AMSTERDAM

Dejeuners à prix fixe

Diners à f 3.50 - f 5.50

ORCHESTRE RENTMEESTER

slotte bleek echter, dat ook de Spanjaarden niet onwillig waren en zoo kon dus Woensdag de wedstrijd zweden—Spanje worden gespeeld.

Als voorwaarden voor het spelen van den wedstrijd hadden de zweden den eisch gesteld, dat een Hollandschen scheidsrechter dezen wedstrijd zou leiden. De scheidsrechter, dien de zweden hierbij op het oog hadden, bleek echter verhinderd te zijn en zoo werd gespeeld onder leiding van den aan onze spelers wel bekenden Italiaan Mauro, die er niet veel van terecht bracht. zijn beslissingen omtrent buitenspel waren vrij goed maar wat vrije schoppen betreft gaf hij verschillende fantastische beslissingen. Aanvankelijk hielden de spelers zich nog al kalm, langzamerhand geraakten de gemoederen echter wat opgewonden, waarvan fraaie momenten het gevolg waren. Er werd op een ontoelaatbare manier gegooid en gesmeten, ieder was dan ook opgelucht toen het eindsignaal weerklonk. Ook in dezen wedstrijd waren de zweden niet gelukkig, met een beetje normale verdeeling van het geluk zouden de Noordelijken gemakkelijk de overwinning hebben behaald. Het valt echter niet te ontkennen, dat de Spanjaarden uitstekend speelden. ze hadden watervlugge voorwaarts en een bijzonder hechte middenlinie, die uiterst moeilijk te passeeren was. Vooral de reusachtige spil met den onuitsprekelijken naam Belangstequigoita verrichtte kranig werk, hij wist heel wat gevaarlijke aanvallen der zweden te onderbreken. De rest van het elftal was ook volkomen eerste klas, de Spanjaarden bevestigden door dezen wedstrijd weer den indruk, dat ze een der sterkste elftallen van dit tournooi hadden.

Onmiddellijk na het begin van den wedstrijd komen de zweden, mooi samenspelend, in de meerderheid, maar de goede verdediging der Spanjaarden blijkt hiertegen wel opgewassen te zijn. De verschillende aanvallen worden tenminste afgeslagen en het duurt niet lang of ook de Spanjaarden gaan tot den aanval over. Na een half uur nemen de zweden de leiding met een schot van rechts, dat juist vóór den doelverdediger neerkomt en dan over zijn hoofd in het net wipt. Hierop volgt een korte periode van overwicht der Spanjaarden zonder dat ze er in kunnen slagen een tegenpunt te maken. Het is anders eigenaardig hoe de Spanjaarden telkens in het zijnet schieten. Verschillende malen komt tenminste de bal aan de zelfde zijde van het doel in het zijnet terecht.

Onmiddellijk na de pauze krijgen de Spanjaarden een vrijen schop te nemen, hetgeen eerder een vrijen schop voor de zweden had moeten zijn. De bal wordt mooi voor het doel gezet waar de spil voor verder expeditie zorgt (1—1). Twee minuten later nemen de Spanjaarden onder groot gejuich van hun supporters de leiding. Op dit moment zijn de zweden in hun overmoed wat te ver opgedrongen, de doelverdediger staat zelfs op de rand van zijn strafschopgebied. Een uitval der Spanjaarden wordt hen daardoor noodlottig want hoe snel zander ook achteruit loopt, hij kan een boogschot niet meer bereiken en van grooten afstand vliegt de bal in het verlaten doel. Van nu af zijn de zweden sterk in de meerderheid. Het duurt niet lang of ze krijgen een strafschop te nemen, die echter ver naast het doel wordt getrapt. Zooiets moet toch in internationale wedstrijden niet meer voor kunnen komen. Het spel wordt intusschen van een bedenkelijke vinnigheid. Een der zweden moet wegens een ongeval uitvallen.

Was er zondagmiddag in Brussel bij de wedstrijden geen docter aanwezig, zoodat Prof. Snapper zich het lot van een gewonden Spanjaard moest aantrekken, thans was er een arts van het Roode Kruis, die met Prof. Snapper de zaak onderzocht en een sleutelbeenbreuk constateerde. Een nader onderzoek op den volgenden dag bracht aan het licht, dat het sleuteelbeen gesplinterd was, zoodat de duw nogal aangekomen schijnt te zijn.

De zweden blijven in de meerderheid maar ze schieten slecht en kunnen daardoor hun meerderheid niet bewijzen. Wanneer de Spaansche voorhoede al eens een uitval doet, worden de heeren door Lund en z'n collega zoo hardhandig opzij gezet, dat ze geen kans meer krijgt. Er wordt steeds meer gegooid en gesmeten, waartegen Mauro niets doet. Verandering in den stand komt er niet meer zoodat met 2—1 de zweden ook hun kans op de tweede of derde plaats hebben verspeeld.

Het was jammer voor de zweden, die toch wel een beter lot hadden verdiend. Ze hebben echter geen grijntje geluk gehad en in beide wedstrijden het al heel slecht met de rechtspraak getroffen. Bovendien werd met ziekte en verwonding van spelers gesukkeld waardoor het elftal in geen der twee wedstrijden een juist beeld van zijn kracht heeft kunnen geven. De groote fout was wel het slechte schieten der voorhoede, waardoor verschillende kansen verloren gingen. zoo werd in den wedstrijd tegen de onzen van verschillende opgelegde kansen geen gebruik gemaakt, bovendien werd in beide wedstrijden een strafschop gemist. Met een beetje normale verdeeling van het geluk en spelende op volle kracht, lijkt ons het zweedsche elftal een zeer sterke ploeg te zijn.

Woensdag hebben we verder met belangstelling de verschillende Belgische en Fransche bladen gelezen over den wedstrijd van Nederland tegen de Belgen. Vrijwel algemeen vindt men, dat we goed hebben gespeeld, maar men is ook van meening, dat het elftal toch niet zoo goed is als de ploegen, die ons voor den oorlog wel vertegenwoordigd hebben. Wat men echter vooral prijst is de sportiviteit van onze spelers, die zeer correct hebben gespeeld en die zich dan ook aan geen enkele overtreding van eenige beteekenis hebben schuldig gemaakt. Men schijnt daarover in België wel eenigszins verbaasd te zijn. Verder is

CAFÉ DE PARIS

AMERICAN BAR

RESTAURANT 1er ETAGE

REGULIERSBREESTRAAT

AMSTERDAM

DINER- & SOUPER-CONCERT

CUISINE FRANÇAISE

DEUX ORCHESTRES

men verbaasd over de Nederlandsche pers, die geen enkel woord voor verontschuldiging van de nederlaag heeft aangevoerd, maar vrijwel algemeen heeft erkend, dat de nederlaag in alle opzichten verdiend was en die verder hulde bracht aan het Belgische elftal. Ook dat schijnt men in België niet gewend te zijn.

Des avonds hebben we gezellig gegeten met onzen Oostenrijkschen vriend Hugo Meisl, die incognito in Antwerpen was gekomen om z'n talrijke internationale vrienden weer eens de hand te drukken. Het deed ons genoegen, dat vrijwel iedereen onmiddellijk met hem op vriendschappelijken voet verkeerde, niet alleen van neutralen maar ook van geallieerde zijde. Trouwens hij vertelde ons, dat hij nog kort geleden van Engelsche voetbalofficials brieven had gekregen, waaruit de meest vriendschappelijke verstandhouding bleek. zoo moet het ook zijn. Meisl vertelde ons zeer interessante bijzonderheden over het voetbal in Oostenrijk, Hongarije en Tsecho-Slovakije. Vooral over het Hongaarsche voetbal was hij vol lof en het spel van de M.T.K. vond hij beter dan dat van een der elftallen, welke hij in Antwerpen had zien spelen. De heer Meisl kan het weten, want deze heer is een der grootste kenners van ons spel aan wiens oordeel wij groote waarde hechten. Meisl is ook een groot vriend van het Hollandsche voetbal — hij heeft jaren geleden nog eens een wedstrijd aan de Spanjaardslaan geleid — en hij was dan ook zeer teleurgesteld, dat wij van België verloren. Ook in Weenen wordt nog uitstekend voetbal vertoond, waarbij de wedstrijden eigenlijk een voortdurende propaganda voor het vegetarisme zijn, want de meeste spelers hebben in geen maanden vleesch gezien, laat staan gegeten. Dat onder de ongelukkige sociale omstandigheden het amateurisme wel een beetje in de verdrukking komt, valt wel te begrijpen. Niet dat men voor geld gaat spelen, maar voor een voedzame maaltijd voor en na den wedstrijd doet men al heel wat. Er zijn vereenigingen, die een paar maal in de week de spelers bijeen roepen om het spel te bespreken waarbij dan tevens een maaltijd wordt aangeboden. Wat hierbij hoofdzaak is zullen we maar in het midden laten. Zoo schijnt zelfs eenigen tijd geleden een Oostenrijksch elftal, dat in Duitschland toerde, een wedstrijd in het zuiden van Limburg gespeeld te hebben zonder daartoe de noodige toestemming van den N.V.B. gekregen te hebben, uitsluitend omdat de Oostenrijkers, zoo dicht bij de grens van het land van melk en boter, de verzoeking niet konden weerstaan om de grenzen over te trekken en zich daar eens flink tegoed te doen. In Hongarije schijnt men evenals in Duitschland, tot het professionalisme over te gaan. Verschillende van de meest bekende Hongaarsche spelers hebben zich tenminste eenige weken geleden verbonden om voor geld verschillende wedstrijden in Duitschland te gaan spelen. Voorloopig heeft men deze spelers geschorst maar het is niet onmogelijk, dat men tot een officieele erkenning van het beroepsspel zal overgaan. De M.T.K. heeft juist hierdoor nog al verliezen geleden en is daardoor wat minder sterk geworden. Deze vereeniging beschikt echter over zooveel goede spelers, dat men wel spoedig het elftal weer op de oude kracht gebracht zal hebben.

De heer Meisl is de man, die geheel alleen de vertegenwoordigende Oostenrijksche elftallen samenstelt, wat wel een bewijs is van zijn groote kennis van het spel. Hij is niet alleen de samensteller maar ook de — onbezoldigde — oefenmeester van de ploeg, in welke hoedanigheid hij al heel wat goede spelers heeft gevormd. Hij is echter thans op dit punt een beetje moedeloos geworden, want zoodra er eens een bijzonder goed speler naar voren komt, worden hem fraaie betrekkingen in het buitenland — Duitschland of Zwitserland — aangeboden en het is te begrijpen, dat hij niet veel lust gevoeld om dan nog veel zorg aan spelersopleiding te besteden. De heer Meisl noemde ons enkele namen van spelers en tevens de salarissen, welke deze „amateurs" op het oogenblik ontvangen. Wanneer men dat zoo hoort vraagt men zich af of het nu toch niet veel beter zou zijn zoo spoedig mogelijk het beroepsvoetsel te erkennen in plaats van, zooals thans, door menschen, die het zoo nauw niet nemen, bedrogen te worden.

Als men intusschen van den heer Meisl het een en ander hoort over de toestanden in Weenen, dan staat men eigenlijk versteld te hooren, dat er desondanks zoo uitstekend wordt gevoetbald. De wedstrijden in Weenen worden druk bezocht en er worden zulke groote recettes gemaakt, dat de vereenigingen zich, ondanks de geringe waarde van de kroon, toch nog wel eenige weelde kunnen veroorloven.

Toen we den heer Meisl naar den laatsten trein naar Brussel hadden gebracht kwamen we op onzen terugkeer den heer Rath tegen, een der leiders van de Tsecho-Slovaken, dien we ons nog van de Olympiade in Stockholm herinnerden. In tegenstelling met den heer Meisl, die vrijwel alle talen spreekt, kan de heer Rath zich behalve dan van het Tsechisch, alleen van het Duitsch bedienen, zoodat onze conversatie dan ook in het Duitsch gevoerd moest worden. Veiligheidshalve zijn we met hem maar midden op straat gaan wandelen, want wanneer men voor een café of op het drukke trottoir Duitsch spreekt, krijgt men al heel spoedig de een of andere minder vrien-

Grand Café-Restaurant „CALAND"
COOLSINGEL — ROTTERDAM
TELEFOON Nos. 6150 - 11219
DINERS - SOUPERS - LUNCHES
DAGSCHOTELS
FEEST- EN VERGADERZALEN
8 WILHELMINA-BILLARDS
P. S. BROUWER, Eigenaar

Hotel Café-Restaurant
„DE SCHUUR"
Catharinastraat 17 BREDA
Na een spannenden, mooien wedstrijd,
een gezellig bitteruurtje in de schuur

Restaurant RICHE
boven GRAND GALA
Rembrandtplein 8—10
AMSTERDAM
Groote en kleine Salons voor
Lunches, Diners en Soupers
DINER-CONCERT
van 6—12 uur
Prop. A. VOGELSANG

delijke opmerking te hooren. De heer Rath was niet bijzonder gerust op het resultaat van den wedstrijd van zijn elftal tegen de Belgen. Er waren verschillende spelers gewond, zoo wist men dan ook nog niet welk elftal men in het veld zou kunnen brengen. Bovendien was de inspanning voor verschillende spelers wel wat te groot. Vrijwel alle spelers waren in den oorlog geweest, waarvan ze de een of andere herinnering hadden bewaard. Van enkele spelrs had men gedacht, dat ze nooit meer zouden kunnen voetballen. zoo was b.v. van Vilah, den uitstekenden linksbinnen, een gedeelte van de heup met het daaromheen zittende vleesch weggeschoten. Men had toen aan die zijde van het lichaam groote stukken nieuw vleesch moeten inbrengen, welke handeling uitstekend was gelukt. zonder noemenswaardigen last kon hij tenminste weer voetballen maar toch scheen zijn uithoudingsvermogen er wel onder geleden te hebben. Er waren verschillende andere spelers, die nog de gevolgen ondervonden van schotwonden, waardoor zij in hun spel werden gehandicapt, maar het ergste was, dat men zoo sukkelde met de voeding. De Tsechen hebben hun eigen nationale spijzen en deze nu waren in Antwerpen niet te krijgen. Men had alle mogelijke moeite gedaan om daarvoor een geschikt ander voedsel te vinden, maar de magen der spelers waren tegen ander voedsel niet bestand, zoodat geen enkele zich dan ook volkomen normaal gevoelde. Dat alles bij elkaar deed den heer Rath niet veel vertrouwen hebben in den wedstrijd tegen de Belgen. Waar hij echter het meest tegen opzag, was het feit, dat juist Belgen de tegenpartij waren. Heel graag zou men tegen Holland, zweden of een der andere landen gespeeld hebben, daar hij vreesde dat het Belgische publiek zich niet onbetuigd zou laten. zijn spelers waren hier en daar al minder vriendelijk „boches" genoemd en er behoefde maar een enkel incident van beteekenis zich voor te doen of wij worden „zerrissen" door het publiek en voornamelijk door de soldaten, zoo meende de heer Rath. Vooral het publiek deed hem den wedstrijd met groote spanning en ook met vrees tegemoet zien.

Wij doen van deze bespreking met den Tsechischen leider aan den vooravond van den zoo droevig mislukten eindstrijd speciaal mededeeling om te laten zien, dat men in het Tsechische kamp reeds vóór den wedstrijd zich zenuwachtig en ongerust maakte.

De zesde dag.

De zesde dag van de voetbalwedstrijden is er een geweest om nooit te vergeten. Niets meer of minder dan Bolsjewisme op het voetbalveld.

Laten we de gebeurtenissen van dezen gedenkwaardigen dag echter in de juiste volgorde vertellen. Aanvankelijk was medegedeeld, dat vóór den eindwedstrijd gespeeld zou worden de wedstrijd Italië—Spanje, maar daar Spanje ook den vorigen dag had gespeeld, hadden ze verzocht dezen wedstrijd een dag later te mogen spelen. Dat schijnt aanvankelijk goedgekeurd te zijn, maar later bleek, dat Italië met uitstel niet accoord ging. Het gevolg was, dat eigenlijk niemand wist, wanneer de wedstrijd gespeeld zou worden. zelfs de Antwerpsche bladen gaven de meest uiteenloopende inlichtingen. Aan de afdeeling reclame heeft bij deze Spelen toch wel het een en ander ontbroken, het zou o. i. op den weg der leiders gelegen hebben elken morgen in de bladen een nauwkeurig programma van hetgeen er op dien dag zou gebeuren, te publiceeren. Nu scheen alles maar aan de meerdere of mindere activiteit van de pers zelf overgelaten te zijn. zooiets zijn we in Nederland niet gewend, waarvan het gevolg was, dat de Holland-

sche journalisten den ganschen dag de organisatie liepen te verwenschen en daarbij alle mogelijke moeite deden om juiste inlichtingen in te winnen. De Belgische journalisten waren blijkbaar aan halfbakken regelingen gewend en maakten zich dan ook niet zoo druk. Het was daarom dan ook wel eigenaardig, dat de Hollandsche bladen vaak veel beter georiënteerd waren dan de Belgische.

Niemand wist ten slotte te vertellen of de wedstrijd Italië—Spanje inderdaad gespeeld zou worden. Voor alle zekerheid zijn we maar tijdig naar het Stadion gegaan, wat intusschen achteraf zeer verstandig geweest bleek te zijn, niet alleen omdat de bovenbedoelde wedstrijd inderdaad werd gespeeld, maar ook omdat een uur vóór den eindwedstrijd geen auto naar het terrein meer was te krijgen, terwijl het geheele tramverkeer door gebrek aan stroom stil stond.

De eerste kennis, dien we op het Stadion tegenkwamen, was John Lewis, die ons als een staaltje van keurige organisatie vertelde, dat men hem bij zijn komst op het terrein verteld had, dat hij den eindwedstrijd zou hebben te scheidsrechteren. Dat men bij zoo'n gewichtige benoeming niet eens gezorgd had zich vooraf met den heer Lewis in verbinding te stellen, is toch wel wat onverantwoordelijk.

Italië Spanje.

Het bleek verder, dat de wedstrijd Italië—Spanje inderdaad gespeeld zou worden. Als hors d'oeuvre voor den hoofdschotel van het menu, was deze wedstrijd wel aardig, vooral door het goede spel der Spanjaarden en door het kranig verdedigen van de Italiaansche verdediging. De Spanjaarden, die den vorigen dag reeds hadden gespeeld, brachten een gewijzigde combinatie in het veld, welke echter sterk genoeg bleek te zijn om van Italië te winnen. De Spanjaarden bevestigden in dezen wedstrijd weer den gunstigen indruk, welken we reeds in de vorige ontmoetingen van deze ploeg hebben gekregen. Minder goed was het Italiaansche spel, alleen de verdediging deed hier uitstekend werk. Wat ook opviel bij de Italianen was hun voortdurend gesnater onder den wedstrijd. Wat ze tegen elkaar beweerden konden we niet verstaan, maar het maakte den indruk of de heeren voortdurend hoogloopende ruzie hadden.

Reeds dadelijk na het begin krijgen de Spanjaarden een opgelegde kans, maar de Italiaansche doelman slaagt er in een doelpunt te voorkomen. Spanje blijft geruimen tijd in de meerderheid zonder echter doelpunten te kunnen maken. Na 20 minuten wordt een der Spanjaarden geblesseerd, waardoor Spanje het verdere gedeelte van den wedstrijd slechts met 10 man speelt. Dat belet intusschen niet, dat ze kort voor het verstrijken van de eerste helft de leiding nemen.

In de tweede helft zijn de partijen volkomen aan elkander gewaagd. Nu eens is het Spaansche, dan weer het Italiaansche doel in gevaar. Dank zij goed werk van den Spaanschen linksbuiten slagen de Spanjaarden er echter in hun leiding te vergrooten. Het spel wordt hierna minder zachtzinnig. Als de Spaansche doelverdediger uitloopt komt hij in botsing met een Italiaan, die hem minder vriendelijk met de punt van z'n schoen bewerkt. Dit wordt helaas niet door den scheidsrechter gezien, waarover de Spanjaard zich zoo boos maakt, dat hij zijn tegenstander een klap geeft. De man wordt hiervoor van het veld gezonden. Een scheidsrechter kan natuurlijk niet alles zien, maar het was toch in dit geval wel jammer, dat hij de tegenover den doelverdediger begane overtreding niet heeft gezien, waardoor onaangenaamheden voorkomen zouden zijn. Het meest merkwaardige vonden we intusschen, dat de heer Putz geen strafschop gaf, maar den bal op de plaats waar de overtreding gebeurde, liet vallen. In het tegenwoordig reglement is ook de bepaling opgenomen, dat men voor moedwillig slaan van een tegenstander een strafschop moet geven zoodat hier zeer zeker ook een strafschop tegen Spanje gegeven had moeten worden. Intusschen vonden we de straf al zwaar genoeg zoodat de beslissing van den heer Putz, al was deze dan ook reglementair onjuist, nog zoo kwaad niet was.

Met 9 man verder spelende weten de Spanjaarden zich ook verder te handhaven en zoodoende met 2—0 te winnen.

De eindwedstrijd.

Was er reeds bij den aanvang van den eersten wedstrijd veel publiek aanwezig, dat aantal vermeerderde voortdurend, zoodat lang voor het begin van den eindwedstrijd geen plaatsje meer onbezet was. Nog nooit hadden we het Stadion zoo vol gezien. Nog voor de wedstrijd was begonnen kwam de mededeeling, dat de toegangen waren gesloten en dat nog duizenden en duizenden buiten stonden te wachten om binnengelaten te worden. Het publiek nam voor de poorten een eenigszins dreigende houding aan en men vreesde, dat men het niet in bedwang zou kunnen houden. Dat bleek inderdaad later het geval te zijn. De hekken werden tenminste geforceerd, waardoor nog duizenden toeschouwers op het toen reeds geheel gevulde terrein verschenen. Men was daardoor wel gedwongen maatregelen te nemen. Terwijl de wedstrijd reeds begonnen was, liet men zoo ordelijk mogelijk toeschouwers toe tot de hardloopbaan, waarbij soldaten met het geweer op schouder er voor zorgden, dat die menschen op den grond gingen zitten, zoodat ze het uitzicht niet belemmerden. Aanvankelijk dacht men hiermede geholpen te zijn, maar de stroom bleef aanhouden. Toen liet men de soldaten, die op een tribune achter een der doelen zaten, hun plaats op die tribune verlaten teneinde plaats te maken voor andere liefhebbers en men stelde de militairen in de gelegenheid te gaan liggen op het gedeelte gras tusschen de grenslijn van het veld en de sintelbaan, vlak om het veld derhalve. Vrijwel het geheele veld was hierdoor met een cordon soldaten omgeven.

Toen we ons op dat oogenblik de hierboven reeds medegedeelde woorden van de heer Rath herinnerden, werd het ons plotseling duidelijk, dat juist die laatste, waarschijnlijk goed bedoelde maatregel, voor de Tsechen zeer onaangenaam zou zijn.

De beide elftallen werden bij hun komst in het veld met gejuich begroet, de ontvangst der Belgen was natuurlijk iets luidruchtiger dan die der Tsechen, maar toch zal niemand kunnen zeggen, dat de laatsten niet sympathiek werden ontvangen. John Lewis had de leiding, evenals bij den wedstrijd Holland—Zweden, werd hij bijgestaan door Knight en Wreford Brown; zelden zal aan de beslissingen en adviezen der grensrechters zooveel waarde zijn toegekend dan in dit geval, daar het te begrijpen was, dat iemand van in de 60 jaar niet meer over voldoende snelheid beschikt, om door eigen waarneming alles te kunnen beslissen. Laten we dadelijk zeggen, dat de leiding van den wedstrijd vrij goed is geweest, maar dat we desondanks toch veel liever hadden gezien, dat een jonger scheidsrechter met de leiding zou zijn belast geweest. Een scheidsrechter, die het spel zelf nauwkeurig had gevolgd zou misschien hebben kunnen constateeren, dat aan de overtreding waarvoor Lewis den strafschop gaf, een overtreding van ernstigen aard tegen den Tsechischen doelverdediger voorafge-

Hôtel-Café-Restaurant Schiller
Rembrandtplein Amsterdam
NIEUW GEBOUWD 1913
Modern Comfort — Centrale Verwarming — Electrisch licht
Personenlift — 70 kamers, 20 met bad en toilet
Warm- en Koudwateraanleg op alle kamers — Geheel brandvrij
Exquise wijnen — Gerenommeerde keuken — Prima Consumptie
Zalen voor diners en soupers
Restaurant Ie étage — Diners van 5-8 uur
Groot Café-Restaurant met Billards en Kegelbanen
Interc. Telefoon Hôtel N. 965, Café N. 4381

Restaurant JOS. WOLFF
Nieuwstraat 22
TEL. 4304
= ROTTERDAM =

Hôtel Café-Restaurant
„RICHE"
HEUVEL - TILBURG.
Tel. 491.
Koud en warm water op alle kamers.
Centrale verwarming - Electrisch licht.
Auto-Garage - Personenlift.

Hôtel Café-Restaurant
„RICHE"
Tel. 62 - BOXTEL

Hôtel Café-Restaurant
„DE LINDE"
Tel. 4 - OISTERWIJK

Aanbevelend,
GUUS SCHIEFELBUSCH.

gaan is en dat zou misschien veel onaangenaamheden hebben voorkomen. Laten we echter eerst het verloop van den strijd vertellen.

De volgende elftallen kwamen tegenover elkaar:

Tsecho-Slowakije: Klapha; Hajer en Steiner; Kolenaty, Pesch en Seiffert; Sedlacek, Janda, Pilat, Vinak en Skoaja.

België: De Bie; Swartebroek en Verbeek; Fierens, Hanse en Musch; Van Hegge, Coppée, Bragard, Larnoe en Bastin.

De Tsechen winnen den opgooi. Kort na het begin zien we een fraaien ren van Van Hegge, maar de bal wordt weggewerkt. De Belgische doelman stopt daarna een onverwacht schot. Een mooie aanval van Bastin wordt onderbroken. Dan stopt de Tsechische doelman een schot. Hij wordt op ongeoorloofde wijze aangevallen en verliest daarbij het leder, waarna een Tsjech den bal uit het doel slaat. De strafschop wordt onhoudbaar door Coppée ingezet en België leidt:

Het spel blijft gelijk opgaan. De Tsjechen zijn het dan met een beslissing van den scheidsrechter niet eens en een oogenblik lijkt het, alsof ze niet verder willen spelen. De zaak wordt echter gesust en de strijd gaat verder. Bij een botsing wordt een Tsjech geblesseerd maar hij is spoedig weer in staat, verder te spelen.

Plotseling een snelle aanval van de Belgen, een schitterend schot van Larnoe van grooten afstand en de stand is 0—2. Een donderend gejuich begroet het fraaie doelpunt.

Het spel krijgt thans een zeer opgewonden verloop. Het is een voortdurend geappeleer en vooral de Tsechen loopen met booze gezichten rond. Lewis blijft met groote kalmte zijn beslissingen geven zonder zich in het minst aan dat geappeleer te storen, maar desondanks krijgen we op de perstribune den indruk, dat de wedstrijd niet tot een einde gebracht zal worden. Het lijkt er op of hier kwaadwilligheid in het spel is. Plotseling komt het incident. Zeven minuten voor de pauze komt Coppée gevaarlijk opzetten, een der Tsechische achterspelers geeft hem daarbij een schop, tengevolge waarvan hij neervalt. Onmiddellijk wordt gestopt en het blijkt, dat de vlugge Belg ernstig is gekwetst, zoodat een draagbaar wordt gehaald om hem weg te dragen. John Lewis, die het geval heeft gezien en overtuigd is, dat hier opzet in het spel is, zend den schuldige van het veld. Dat is het signaal voor een algemeen protest der verwoede Tsechen. Natuurlijk blijft Lewis onverbiddellijk en daar hij bovendien niets van het geprotesteer der Tsechen verstaat, blijft hij uiterlijk kalm. Onder een ontzettend gejoel van het publiek verlaten dan de Tsechen het terrein, terwijl het publiek het veld overstroomd. Hoe zal dat afloopen? In de kleedkamer wordt enkele oogenblikken druk geconfereerd maar het blijkt dat de Tsechen niet voor goeden raad vatbaar zijn. ze willen blijkbaar op deze wijze den wedstrijd verliezen dan in een eerlijken strijd op het groene veld. John Lewis geeft hen nog 5 minuten den tijd om terug te komen en als ze dan nog niet verschenen zijn klinkt zijn fluitje en de eindwedstrijd om het wereldkampioenschap is afgeloopen.

We zeiden het hierboven reeds, dat er verzachtende omstandigheden zijn aan te voeren, maar te billijken is dit hoogst onsportief optreden der Tsechen in geen geval. Men heeft zich onder alle omstandigheden bij de beslissing van den scheidsrechter neer te leggen en spelers, die dit nog niet weten, behooren niet in een dergelijken belangrijken wedstrijd uit te komen.

De Tsechen gooien de schuld op de leiding, hetgeen absoluut misplaatst is. Het is misschien mogelijk, dat

enkele beslissingen in het nadeel der Tsechen waren, maar dat is een zuiver toeval. Van eenige partijdigheid wat de leiding betreft was geen sprake.

Hoe het ook zij, de Belgen hebben door deze overwinning het wereldkampioenschap op voetbalgebied veroverd en ze hebben dat volkomen verdiend. ze brachten een ploeg in het veld samengesteld uit bekwame en vooral uit hardwerkende spelers, die gevochten hebben om de overwinning. Wanneer in onze voorhoede maar de „fighting spirit" der Belgische voorhoede zat, zouden we het ongetwijfeld een heel stuk verder brengen. Bij een elftal, dat speelt met dezelfde geestdrift als de Belgen, is het vrijwel onverschillig of men kort, lang of heelemaal geen samenspel speelt. De tegenpartij wordt eenvoudig door enorme snelheid en door vurige wilskracht overrompeld en ziet al haar pogingen om wederstand te bieden langzamerhand mislukken.

Bovendien beschikken de Belgen op het oogenblik over enkele schitterende spelers, waardoor de ploeg een der sterkste elftallen is, welke ooit door de Belgen in het veld zijn gebracht. Het afbreken van den wedstrijd zal zeker door niemand meer betreurd worden dan door de Belgische spelers zelf, maar het is een voldoening te weten, dat op het oogenblik van staking reeds afdoende was bewezen, dat de Belgen het sterkste elftal waren, zoodat wel niemand zal ontkennen, dat België den eeretitel heeft verdiend. Het is natuurlijk, dat België bij deze wedstrijden eenigszins in het voordeel was. Wij denken daarbij aan het spelen op eigen terrein tegenover een eigen publiek, waarbij nog kwam, dat het in de voorronde vrij lootte, zoodat het een wedstrijd minder heeft behoeven te spelen dan de elftallen waartegen het uitkwam. Dit is een voordeel van niet geringe beteekenis. Verder was het een voordeel, dat de spelers thuis konden eten en thuis konden slapen, zoodat geen verandering van voedsel of van klimaat invloed kon uitoefenen, zooals dat b.v. bij de zweden en de Tsechen het geval was. Wij wenschen intusschen de Belgen van harte geluk met hun schitterend succes en hopen thans ook op een spoedige hervatting van de historisch geworden wedstrijden tusschen de nieuwe wereldkampioenen en ons elftal.

Het duurde geruimen tijd eerdat het terrein was ontruimd en nog lang na den wedstrijd hing er in en om het Stadion een opgewonden stemming.

Des avonds hoorden wij, dat de Tsechen officieel een protest hadden ingediend en dat de jury d'appel daarop den volgenden dag een beslissing zou nemen.

* * *

Over hetgeen na den eindwedstrijd gebeurd is, zullen wij kort zijn. zaterdagmorgen werden we verrast met de mededeeling, dat de regelingscommissie een viertal spelers wegens wangedrag naar huis had gezonden hetgeen aanleiding tot tal van verwikkelingen gaf. De stemming werd uiterst onaangenaam, zoodat wij al dadelijk begrepen, dat het met den wedstrijd tegen Spanje zou misloopen. We hebben den gang van zaken dien dag afgewacht, maar toen bleek, dat men — om het figuur van het Nederlandsch voetbal tenminste te redden — de opgelegde straf heeft ingetrokken, waardoor de kwaadwilligen dus hadden getriomfeerd, hadden we geen lust meer om naar het spel van een dergelijk elftal te gaan kijken. Wij zijn van meening dat men als Nederlander een oranjeploeg — al gaat men met de samenstelling daarvan in het geheel niet accoord — behoort toe te juichen en daartoe hadden we onder de gegeven omstandigheden allerminst lust. We waren eerder geneigd het Antwerpsche voorbeeld te volgen en de spelers uit te fluiten. Wij hebben toen onze koffers gepakt en zijn met den avondtrein naar huis getrokken. Den volgenden dag verloor het elftal van de Spanjaarden met 3—1. Wij zullen ons onthouden van het geevn van een verslag van dezen wedstrijd, we willen ter wille van de geschiedenis alleen hier een opgaaf van het elftal laten volgen, dat in dezen wedstrijd voor Nederland heeft gespeeld: Mac Neill, Denis, Ben Verwey, Bosschart, Kuipers, Steeman, Van Rappard, v. Dort, Groosjohan, vao Heyden en E. J. Bulder.

Een nabeschouwing.

Nu de voetbalwedstrijden te Antwerpen geëindigd zijn en de beslissing is gevallen, willen we nog eens nagaan, tot welke opmerkingen omtrent onze vertegenwoordigers die wedstrijden aanleiding hebben gegeven en wat die wedstrijden ons hebben geleerd. Evenals in Londen en in Stockholm behaalden wij den derden prijs. Ditmaal bleven niet alleen Engeland maar ook alle Noordelijke landen, verder Italië en Frankrijk ongeplaatst en men zou dan ook zeggen, dat men al een Nurks moet zijn om niet tevreden te zijn. En toch zijn we niet tevreden. Kon men het veroveren van den derdn prijs in 1912 te Stockholm met gulden letteren in onze voetbalgeschiedenis noteeren, de prestaties van de Nederlandsche vertegenwoordigers, die in Antwerpen den derden prijs hebben weten te winnen, zal men met zwarte kool dienen aan te teekenen. Wij vinden het zelfs te betreuren, dat ons elftal ten slotte nog den derden prijs heeft veroverd daar er thans misschien nog menschen gevonden zullen worden, die vinden, dat Nederland op de voetbalwedstrijden toch maar wat aardig voor den dag is gekomen.

Wij beschikken op het oogenblik in ons land wel over een groot aantal goede voetballers, maar bijzonder uitblinkende spelers hebben we niet en wij erkennen dan ook dadelijk, dat het voor de elftalcommissie niet gemakkelijk is geweest een sterk elftal samen te stellen. De commissie is hierin dan ook niet geslaagd, maar wanneer men uit de 21 spelers, waarover men ten slotte in Antwerpen beschikte — Legger bleef zonder eenige kennisgeving weg — een goede keus had gedaan en wanneer men ook de volle medewerking van de spelers zou hebben gehad, dan gelooven we, dat we nooit een mooier kans gehad hadden om den eersten prijs te veroveren dan ditmaal.

Laten we in het kort eens de oorzaak van het Antwerpsche fiasco nagaan. In de eerste plaats bleek achteraf, dat het logeeren op de Hollandia geen gelukkige keuze is geweest. De hutten waren klein en bedompt, comfort ontbrak en waar zoo veel jongelui met geheel uiteenloopende karakters bijeen waren gebracht, lag het voor de hand, dat botsingen niet konden uitblijven. Men verveelde zich blijkbaar aan boord en enkelen namen daardoor hun toevlucht tot allerlei kattenkwaad. Wij zullen hierover maar niet verder uitweiden, we volstaan slechts met de opmerking, dat de geest onder de spelers waarschijnlijk op de Hollandia werd bedorven. Wie of hier nu voor aansprakelijk is, laten we in het midden. Het wil ons voorkomen, dat onze voetballers een beetje of misschien zelfs heel erg, blassé zijn geworden. De meesten hunner hebben met het Nederlandsch elftal of met hun eigen club reeds verre reizen gemaakt, hebben daarbij gebruik gemaakt van eerste klas hotels en van alle mogelijke luxe en ze waren dientengevolge met het eenigszins primitieve logies op de Hollandia niet ingenomen. Het meerendeel onzer spelers zijn echter intellectueel ontwikkelde jongelui, waarvan men had mogen verwachten, dat ze zich in de gegeven omstandigheden zouden weten te schikken. Dat hebben ze echter niet gedaan, ze zijn zich gaan verzetten en hebben zich aan de leiding onttrokken. Nu moeten we ook zeggen, dat die leiding niet is geweest wat men had mogen verwachten. Wij denken daarbij nog altijd aan den zoo uitstekend geslaagden tocht naar Stockholm in 1912, toen het geheele gezelschap eigenlijk een „happy family" was. Ook toen waren er menschen van verschillenden stand en van verschillend karakter bij elkaar, maar men wist steeds te geven en te nemen, waardoor geen wanklank werd vernomen. In die 8 jaar zijn echter onze jongelui zeer veranderd, niemand deed thans eenige moeite om zich aan te passen en het gevolg was, dat eigenlijk voordat we goed en wel waren begonnen, de zaak reeds verloren was. Men kan in een Olympisch toernooi alleen succes hebben met menschen, die zich geheel en al geven en die samen willen vechten om de overwinning te behalen. Nog van het een noch van het ander was echter hier sprake.

Het wil ons verder voorkomen, dat de leiders hier niet geheel onschuldig aan zijn. Het is een zeer moeielijke taak om de menschen een week lang tusschen de wedstrijden aangenaam bezig te houden maar waar de heer Hirschman in 1908 daarin volkomen is geslaagd, wil het ons voorkomen, dat men in Antwerpen daar zeker had kunnen slagen waar men toch de taak kon verdeelen. Wij gelooven dan ook, dat men aan

HEEREN VOETBALLERS!
Als men in BREDA is
Luncht of Dineert men in
HOTEL CAFÉ RESTAURANT
COSMOPOLITE
STATIONSPLEIN 4
BREDA
Aanbevelend, D. v. WOERKOM

Café Restaurant „NEUF"
TILBURG
Telefoon 345 Heuvel 23-23a
Restaurant à la Carte
den geheelen dag

DIKKER & THIJS
Kalverstraat 113 Leidschestraat 96
Specialiteit in Kreeften
Homard Americain
Homard Thermidor
Homard Neu-Burg

VICTORIA-HOTEL
AMSTERDAM
tegenover het Centraal-Station.
VEEL BEZOCHT DOOR SPORTSLUI.
GARAGE
TEL. 2166 — 7807 — 4107.

dit onderdeel der voorbereiding veel te weinig aandacht heeft geschonken.

Toen kwam het échec op het veld. Wel werd de eerste wedstrijd tegen Luxemburg met goede cijfers gewonnen, maar reeds toen was het duidelijk, dat er zeer zwakke plekken in de ploeg zaten; een commissie, die wist over welke reserves zij beschikte, zou reeds van de in den eersten wedstrijd opgedane ervaringen gebruik gemaakt hebben om de zwakke punten te versterken. Dat gebeurde echter niet, integendeel, van Dordt, die zeker niet de minste geweest was in de voorhoede, werd door Bieshaar vervangen, hetgeen een beduidende verzwakking van den aanval beteekende.

Toen kwam de wedstrijd tegen de Zweden, een wedstrijd, dien we onder een eenigszins behoorlijke leiding royaal verloren zouden hebben en dien we nu na 2 uur spelen met 5—4 wisten te winnen. In dezen wedstrijd kwamendeverschillende zwakke plekken in de ploeg nog duidelijker aan het licht. Nog was er toen niets verloren en wij vertrouwden er op, dat de commissie zich thans de gekregen lessen ten nutte zou maken en de ploeg zou wijzigen. Ook ditmaal gebeurde dit niet en zoo liet men in den meest belangrijken wedstrijd van het tournooi twee onbeteekenende spelers als Bieshaar en Van Rappard weer meespelen en zette men een vermoeide middenlinie daarachter. En dat terwijl België, onze tegenpartij, met een vrijwel geheel frisch elftal in het veld kwam. Men heeft daardoor ons elftal in dezen zwaren strijd zeer gehandicapt. Het verliep zooals iedereen, behalve dan de commissie, had voorzien. Ons elftal speelde, wat de voorhoede betreft, lauw en loom — onbenullig noemde John Lewis het! — en na een half uur was men er van overtuigd, dat deze eerste Holland—België-wedstrijd na den oorlog een nederlaag voor het oranje zou opleveren. Ondanks al die slapte van onzen aanval en het voor een deel falen van onze middenlinie zouden de enkele goede spelers den wedstrijd ten slotte nog uit het vuur hebben kunnen halen daar wij niet zuinig door het geluk werden begunstigd en het schieten der Belgen veel te wenschen over liet. De pauze kwam dan ook met een 0—0, onmiddellijk daarna beging Mac Neill, die overigens zeer goed had staan keepen, echter twee geduchte fouten, die ons op evenveel tegenpunten kwamen te staan. Daarmede was de strijd beslist. De fut was er geheel en al uit en het pleit eigenlijk niet voor de Belgen, dat ze onder die omstandigheden nog slechts een doelpunt hbben weten te maken. Wij haddn dezen wedstrijd kunnen en moeten winnen, wanneer de commissie een behoorlijk gebruik van de beschikbare krachten had weten te maken en wanneer zij de in de beide vorige wedstrijden opgedane ervaringen maar had weten te benutten. Noch het een noch het ander heeft zij gedaan en hiervan zal men terecht de commissie een ernstig verwijt maken. Wat na dezen wedstrijd gebeurd is, is zóó ernstig geweest, dat we volkomen kunnen verklaren, dat de groote pers zelfs niet geschroomd heeft om de belhamels met naam en toenaam te noemen. Enkele spelers hebben zich aan het toezicht van Warburton weten te onttrekken. Hoe dit mogelijk is geweest zal o:i: nauwkeurig onderzocht dienen te worden. Wij hebben wel eens meer toeren meegemaakt waarbij enkele spelers er veel voor voelden om een slippertje te gaan maken, maar we hebben daarbij steeds ervaren, dat de oefenmeester, bijgestaan door het clubbestuur, er voor wist te zorgen, dat de spelers niet ontsnapten en dat ze een behoorlijke nachtrust kregen.

De jongelui in kwestie hebben intusschen wel een bewijs gegeven van hun volkomen gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel en het is te hopen, dat men zich de ten hunnen opzichte opgedane ervaring ten nutte zal weten te maken. Menschen, die niet beseffen, dat duizenden en duizenden Nederlanders van harte op een overwinning hopen, niet alleen terwille van ons voetbal maar ook ter wille van den Nederlandschen naam in den vreemde behooren niet in een Nederlandsch XI. Voetbal is in vrijwel alle landen van Europa een volksspel geworden, wanneer Nederland daarin het wereldkampioenschap zou hebben veroverd, zou dat voor den naam van ons land zeker niet zonder beteekenis gebleven zijn. Deze spelers, die in plaats van den zoo hoog noodigen nachtrust te genieten, liever tot diep in den nacht, met de insignes van het Nederlandsch elftal op de borst, in de Gayeté of in Astoria gingen dansen, begrepen verder blijkbaar niet, dat ze niet alleen zich zelf maar ook hun kameraden ernstig dupeerden. Er zijn spelers in Antwerpen geweest — en we constateeren dat met voldoening — die hun taak zeer ernstig hebben opgevat en voor deze heeren is het optreden van die enkele kwaadwilligen al zeer te betreuren.

Op deze droevige geschiedenis zullen we thans maar niet verder ingaan. Wij kunnen ons echter niet begrijpen, dat de rest van het elftal ten slotte partij heeft getrokken voor de dansers. Wij voor ons kunnen daarin niets anders zien dan een uiting van ontevredenheid over de geheele leiding, want dat men anders voor spelers, die hun eenmaal gegeven toezegging niet gestand hebben weten te doen, in de bres zou zijn gesprongen, lijkt ons al heel onwaarschijnlijk.

ACHILLES = VOETBALLEN EN VOETBALSCHOENEN.

Bij elken Sporthandelaar verkrijgbaar — Prima Engelsch fabrikaat

T. TEMMINK & Zn.

AMSTERDAM, Weteringschans 76.

Jersey's, Sportkousen, Broekjes, Doelnetten enz. enz.

Grand Restaurant „Bristol",

ROTTERDAM INGANG HOUTTUIN EN HOOFDSTEEG ROTTERDAM

Dagelijks DINER-CONCERT van 's avonds 5½—11 uur.

Tearoom en American Bar „Bristol".

Dagelijks CONCERT van 's middags 3½-5½ uur. Zaterdag- en Zondagavond van 8-11 uur.

Aanbevelend,

Directeur: H. HOLTHAUSEN.

Het kan niet anders of de N.V.B. zal thans een ernstig woordje dienen te spreken; het gaat toch niet aan, dat men jongelui, die getracht hebben de reputatie van het Nederlandsche voetbal te grabbel te gooien, eenvoudig met een dankbetuiging voor bewezen diensten naar huis zendt.

Dat onder die omstandigheden het elftal tegen de stevige Spanjaarden geen succes zou hebben, was te voorzien. Met 3—1 werd de strijd om de tweede plaats door Spanje gewonnen.

Wanneer we eens nagaan, wat de spelers, welke in deze wedstrijden de oranjetrui hebben gedragen, hebben gepresteerd, dan beginnen we met te constateeren, dat de doelverdediger Mac Neill zijn doel niet onverdienstelijk heeft verdedigd. Alleen in den wedstrijd tegen de Belgen heeft hij twee fouten gemaakt, welke ons waarschijnlijk den wedstrijd hebben gekost. Over de beide achterspelers zijn wij zeer tevreden. Zoowel Denis als Ben Verwey hebben fraaie staaltjes voetbal laten zien. Wat we alleen hebben aan te merken, is dat Denis nog maar steeds zijn angst voor de zijlijn niet kan overwinnen, hetgeen vooral in den wedstrijd tegen België duidelijk tot uitdrukking kwam. In dit tweetal hebben we anders ongetwijfeld een paar achterspelers van internationale klasse, die zich met de beste achterspelers, welke we in dit toernooi hebben gezien, op een lijn mogen stellen. Van de middenspelers heeft Bosschart het minst voldaan. In elken wedstrijd bleek weer duidelijker, dat hij voor vleugelhalf niet geschikt was en dat hij niet over voldoende uithoudingsvermogen beschikte. Hoe het mogelijk was dat de commissie hem maar steeds weer handhaafde, hoewel hij de zwakste van de halfbacks was, kunnen we ons niet verklaren. Wij hoorden, dat men het deed omdat Bosschart onder de spelers bijzonder populair was en omdat hij daardoor meer uit het elftal zou kunnen krijgen dan eenig ander speler. Onder normale omstandigheden is dat misschien mogelijk maar de wedstrijden waren thans van dien aard, dt onze anvoerder lle aandcht noodig had om zijn eigen werk eenigszins naar behooren te doen, zoodat zijn werk als aanvoerder vrijwel alleen bestaan heeft in het kennismaken met den scheidsrechter en in het tossen.

De Nijmegenaar Kuiper, die eveneens in alle wedstrijden heeft gespeeld, heeft geen onverdienstelijk werk gedaan, maar een internationaal is hij niet. Wil men tegenwoordig in internationale wedstrijden succes hebben, dan moet men eigenlijk de fijne trucjes van het spel overboord zetten. Men moet vchten om te winnen, dat vechten natuurlijk in den goeden zin bedoeld. Een middenspeler, die kalm de verrichtingen van de tegenpartij volgt, die handig de aanvallen onderbreekt en dan den bal netjes aan de voorhoede passeert, is misschien in clubwedstrijden een idiaal middenspeler, maar in internationaal voetbal is hij van weinig nut. Daar moet men hebben een krachtig geestdriftig speler, die zich met alle energie in den strijd werpt, niet iemand, die de combinatie der tegenpartij onderbreekt, maar iemand die er op uit is om die combinatie eenvoudig door zijn agressief optreden onmogelijk te maken. Hij moet zijn een speler met een meer dan gewone snelheid en met een reusachtig uithoudingsvermogen, een speler die in den wedstrijd slechts een doel voor oogen heeft en dan is den wedstrijd te winnen. Zoo'n speler is de Belgische spil Hanse, zoo is de Spaansche aanvoerder Belangsteguigoita, en de spil der Tsechen.

Kuipers is te langzaam en te voorzichtig, hij is desondanks een talentvol speler maar voor internationale wedstrijden is hij minder geschikt.

De beste van de drie was ongetwijfeld Steeman. Deze Spartaan heeft herhaaldelijk goed werk gedaan. Hij is stevig en doortastend en schroomt niet zijn volle kracht in den strijd te gebruiken. Daarbij is hij niet een speler, die zich uitsluitend wat het steunen van den aanval betreft bepaalt tot het aangeven van den bal aan de vlak voor hem spelende voorwarts, maar hij weet ook door forsche trappen voor een verdeeling van het spel te zorgen. Met de beide backs maakt hij het drietal compleet, dat wij als een kern voor onze verdediging in komende internationale wedstrijden in ere moeten houden.

Over de voorspelers kunnen we helaas weinig gunstigs vertellen. De eenige speler van internationale beteekenis is de Natris. De heeren van de elftalcommissie vinden zijn opname altijd eenigszins riskant, „hij is de 100000 of een niet", beweerde een der leden der commissie. Met die bewering zijn we het niet eens. De Natris mist de gave om wanneer de zaken verkeerd loopen zelf door te werken en te trachten te redden wat te redden is. Hij is zich een beetje te veel van zijn goede kwaliteiten bewust en schijnt daardoor te meenen, dat de andere spelers er uitsluitend zijn om het hem mogelijk te maken goed te spelen. Hij is echter een speler van zoo bijzondere kwaliteiten, dat men met die eigenaardigheden wel rekening moet houden. Daarom zal men steeds met groote zorg de spelers dienen te kiezen, die naast en achter hem hebben te spelen. Wanneer hij werkelijk bekwame spelrs om zich heen heeft, die hem voortdurend in actie weten te houden, dan speelt de Natris eveneens goed. Hoe sterker het elftal is, waarin hij speelt, des te meer zal zijn spel zich kunnen ontwikkelen. In een goede ploeg is de Natris dan ook een niet genoeg te waardeeren kracht. In de wedstrijden tegen Luxemburg en tegen Zweden heeft hij goed gespeeld. Tegen België werd hij blijkbaar door het onbeteekenende spel der andere voorwaarts geprikkeld en het gevolg was, dat hij steeds minder ging spelen.

Naast hem noemen wij Groosjohan. Deze Rotterdammer is geen idiale middenvoor maar hij schijnt op een der binnenplaatsen zeer goed bruikbaar te zijn. Hij is een fanatiek speler, die vaak met groote snelheid tusschen de vijandelijke verdedigers door gaat. Met z'n hoofd doet hij herhaaldelijk goede dingen en wanneer hij wat zuiverder schoot, zou hij nog veel meer succes gehad hebben. Wij gelooven, dat Groosjohan nog pas aan het begin van zijn internationale loopbaan staat. Wanneer hij ernstig tracht zijn spel ook verder te ontwikkelen zal hij zeker nog meermalen geroepen worden om de Oranjekleuren te verdedigen.

Met deze twee spelers hebben we alle goeds van den Nederlandschen aanval opgenoemd. Wat Jaap Bulder betreft, erkennen we, dat we ons hebben vergist. Wij hadden gedacht, dat hij de handigheid, welke hij in wedstrijden van Be Quick heeft weten te ontwikkelen, ook in internationale wedstrijden met succes zou kunnen toepassen, maar we hadden niet

NEVOH schrijft in Het Sportblad van 29 Jan. 1920 het volgende:

Over het materiaal was maar één roep. De Wilhelmina-biljarts blijken meer en meer de beste te zijn, die vervaardigd worden, en zelfs zijn de deskundigen het er over eens, dat de beste en meest gerenommeerde fabrieken in het buitenland het tegen den fabrikant van de Wilhelmina's moeten afleggen.

BILLARDFABRIEK „WILHELMINA"
AMSTERDAM

D. V. D. WOUDE

GRONINGEN

Centrale Verwarming

Joaillerie Française

123 Kalverstraat h/Taksteeg AMSTERDAM **14/15 Galeries SCHEVENINGEN**

Byoux in Goud en Platine
Brillanten en Perlen
Uitsluitend in de bekende fijnere genres
Uitmuntende collectie Emailles en Cigaretten-étuis
Gouden en Zilveren Beurzen en Tasschen
en fijnste kleinodiën

Firma SOMERS & Co.

Noordblaak 95 - ROTTERDAM

TELEFOON 5139

KLEERMAKERS

voor Dames en Heeren

gedacht, dat het internationale voetbal in den laatsten tijd zoo van karakter veranderd is. Spelers ls Jap Bulder behoeven voorloopig in interntionaal voetbal niet op succes te rekenen. De trucjes, waarmede hij in competitiewedstrijden succes heeft, leveren tegen het doortastend spel der tegenwoordige verdedigers niets op, integendeel men stelt die verdedigers er door in staat kalm de positie te overzien. Gewoonlijk werd hem den bal reeds ontnomen voordat hij zich in positie had gesteld om de een of andere handigheid ten beste te geven. Al die handigheidjes zijn tegenwoordig uit den booze wanneer men niet tevens over een stevig body beschikt om met kracht door te zetten. Kracht gaat er van Jaap Bulder heelemaal niet uit. Integendeel. Hij spaart zich liever en dat maakt hem tegenwoordig ongeschikt voor internationaal voetbal. Wanneer de commissie de in dit toernooi gegeven lessen ter harte genomen heeft zal het voorloopig wel de laatste internationale wedstrijd van den handigen Groningschen goalgetter geweest zijn.

Van Rappard is een rechtsbuiten, die alleen wat hard kan loopen, maar die voor de rest slechts over een zeer doorzichtige handigheid met den bal beschikt. Hij heeft steeds precies dezelfde trucs, komt steeds op dezelfde manier naar het midden en daarmede heeft hij natuurlijk tegenover geroutineerde middenspelers geen succes. Men heeft hem in alle wedstrijden de rechtsbuitenplaats laten bezetten, wat ons geen hoogen dunk geeft van de capaciteiten van De Vries, die eveneens als rechtsbuiten was meegenomen. Wanneer diens capaciteiten nog minder zijn dan die van Van Rappard dan hebben we respect voor de Nederlandsche elftalcommissie, die dergelijke sterren wist te ontdekken.

Van Dordt heeft gespeeld zooals we dat van hem hebben verwacht. Hij heeft z'n beste dagen gehad maar hij is nog steeds een hardwerkend voorwaarts, die wanneer hij maar wat beter schoot, wel succes zou hebben.

Over Bieshaar zullen we maar niet praten. De Nederlandsche elftalcommissie heeft hier een besten jongen, die echter van voetballen geen kaas heeft gegeten, een droevig figuur laten slaan. Zijn spel was meer een blamage voor de elftalcommissie dan voor hem zelf.

Hiermede zijn we aan het eind van onze beschouwing over onze spelers gekomen, we willen thans eens het optreden der andere elftallen nagaan en uiteen zetten, wat deze Olympiade ons op het gebied van internationaal voetbal heeft geleerd.

* * *

Voor de derde maal zijn thans de Olympische Voetbalwedstrijden gehouden, daarbij hebben de jongste wedstrijden het duidelijkst bewijs gegeven van den grooten vooruitgang van het voetbal in verschillende landen. Vrijwel bij elke tak van sport is er een peil, dat men door gestadige oefening kan bereiken, maar dat men slechts zeer moeielijk kan overschrijden. Zoo is het ook het geval bij voetbal. Het wil ons voorkomen, dat men in verschillende landen dat peil thans heeft bereikt. De vertegenwoordigende elftallen van België, Engeland, Zweden, Noorwegen, Denemarken, Nederland, Tsecho Slovakije, Spanje en Italië verschillen slechts zeer weinig in kracht. België heeft zich in dit toernooi aan den spits weten te plaatsen, maar zou het daarin nog slagen indien over enkele weken eens een dergelijk toernooi zou worden gehouden, waarbij de partijen eenigszins anders gegroepeerd zouden zijn? Niemand zou dat met zekerheid durven beweren, daar men van geen der wedstrijden, waarin een der bovengenoemde elftallen betrokken is, met eenige zekerheid het resultaat zou kunnen voorspellen. En toch is er tusschen de speelwijze der vertegenwoordigende elftallen dier landen nog wel eenig verschil merkbaar. Voor iemand, die met aandacht de verschillende wedstrijden heeft gevolgd, was er dan ook in Antwerpen heel wat op te merken en zeer veel te leeren.

Wij verkeeren in de gelukkige omstandigheid, dat we allé drie de Olympische Voetbalwedstrijden, n.l. die in Londen, in Stockholm en in Antwerpen, hebben meegemaakt en we hebben daardoor de verschillende evoluties van het Europeesch voetbal kunnen volgen, waarbij we ook nog tusschentijds door tal van internationale wedstrijden in het buitenland de bij die Olympische wedstrijden opgedane ervaringen hebben kunnen aanvullen.

In 1908 te Londen, was het met zekerheid te voorspellen, dat Engeland den eerepalm zou weten te veroveren. Engeland beschikte toen nog over eminente spelers als Woodward, Stapley e. a. In den loop der jaren hebben andere spelers de plaatsen dier voormannen ingenomen maar een aanvoerder als Woodward hebben de Engelschen nooit meer terug gehad en evenmin een middenvoor met de handigheid van Stapley. Het eenige land, dat toen voor Engeland gevaarlijk kon worden was Denemarken, dat door Engelsche profs ongeleid, het zuivere shortpassing in toepassing bracht en daarbij door groote lichaamskracht in staat was eenig overwicht uit te oefenen.

De Denen kwamen uitstekend voorbereid in het veld. Ze deden met het Fransche elftal wat ze wilden door het met

17—1 te kloppen. In den eindstrijd kwamen ze toen tegen Engeland. Het werd een strijd van kracht tegen vlugheid, van zuiver methodisch kort samenspel tegen een combinatie van long- en shortpassing aangevuld met individueele rennen van Woodward en de zijnen. Ondanks de meerdere lichaamskracht der Denen won de veelzijdigheid der Engelschen het van het zuivere driehoekspel der Denen.

Nederland kwam in dit eerste toernooi op de derde plaats, maar als men weet, dat dit resultaat behaald werd door een overwinning op Zweden, dat in de eerste ronde door Engeland met 12—1 was geklopt, nadat we van Engeland hadden verloren in een wedstrijd, welke hoofdzakelijk een strijd was tusschen de de zaken vrij kalm opnemende Engelsche voorhoede en onze verdediging, dan zal men moeten toegeven, dat wij in Londen nog slechts een zeer bescheiden rol hebben gespeeld.

In Stockholm bleek, dat krachtsverschil tusschen de verschillende elftallen veel was verminderd. Weer was het te voorzien, dat de strijd tusschen Engeland en Denemarken zou loopen, terwijl voor de derde plaats verschillende candidaten werden genoemd. Het elftal, dat Engeland op deze spelen vertegenwoordigde, was een der beste amateurs-elftallen ooit door Albion in het veld gebracht. Daarbij had het in Woodward een aanvoerder, die het elftal tot grootsche daden wist te bezielen. Woodward wist dat geestdrift en wilskracht in een voetbalwedstrijd soms van grooter nut kunnen zijn dan spelcapaciteit. Wij waren vóór den eindwedstrijd tusschen Engeland en Denemarken even in de kleedkamer der Engelschen en waren er toen getuige van hoe Woodward zijn spelers wist te bezielen. Het waren slechts enkele woorden, een herinnering aan de groote traditie, welke Engeland had op te houden en een verzekering, dat men in Engeland er op rekende, dat de spelers hun plicht zouden don. De handdruk, dien hij toen met elk der spelers wisselde, was eigenlijk nog welsprekender, men voelde, dat hier een elftal in het veld trok dat een was van geest en een van wil.

Denemarken kwam weer met een krachtige combinatie, onder aanvoering van een der grootsten onder de grooten, van den populairen Nils Middelboe. Alweer is het geworden eene strijd tusschen twee verschillende stijlen. De Denen bleven het kort samenspel getrouw, terwijl Engeland een meer afwisselend spel gaf, dat bovendien in een voor de zware Deensche verdediging moordend snel tempo werd gespeeld. Het resultaat was een 4—2 overwinning voor Engeland, dat daarmede zich als wereldkampioen wist te handhaven.

Ook ditmaal kwam Nederland op de derde plaats, maar thans op veel eervoller manier dan 4 jaar tevoren. We brachten een ploeg van voor het meerendeel jonge maar zeer enthousiaste spelers in het veld, welke ploeg van Zweden en Oostenrijk wist te winnen en in de demifinale door Denemarken met 4—1 werd geslagen. Het succes van het Nederlandsch elftal in Stockholm heeft weer eens bewezen, dat men door geestdrift tekortkomingen in spelkwaliteit vaak te boven kan komen.

Een eigenaardigheid van de Stockholmsche wedstrijden was voorts het debuut van Noorwegen op het voetbalveld. Met 7—0 werden de Noren door Denemarken geslagen en weinig zal men gedacht hebben, dat het Noorsche voetbal toen aan den vooravond stond van grooten bloei. Het winnen van het kampioenschap der Scandinavische landen en de nederlaag, welke Noorwegen te Antwerpen aan Engeland heeft toegebracht, zijn evenzooveel bewijzen voor dien bloei.

Helaas moesten we door den oorlog 8 jaar wachten eer de verschillende naties zich onder de Olympische vlag opnieuw zouden ontmoeten in den strijd om het wereldkampioenschap.

Die veelbewogen tijd heeft een groote verandering in het internationale voetbal gebracht. Niet alleen, dat de voetbalsport zich in die jaren ondanks of misschien wel juist door den oorlog geducht heeft uitgebreid, maar de geest van den tijd heeft zijn stempel gedrukt op het spel.

Als nieuwelingen in de internationale voetbalwereld konden we Spanje, Griekenland, Luxemburg, Egypte en Servië begroeten. Ook de Tsechen verschenen voor het eerst in dit toernooi, maar nieuwelingen waren dit nu bepaald niet, daar ze tot nu toe slechts door omstandigheden verhinderd waren aan de Olympische Spelen deel te nemen. Reeds in 1908 hadden de Tsechen — destijds als Boheme — voor de wedstrijden ingeschreven, maar politieke beroeringen ten tijde der wedstrijden maakte het hen onmogelijk die inschrijving gestand te doen.

Van die nieuwelingen heeft alleen Spanje zich doen kennen als een aanwinst van beteekenis. De andere landen hebben nog heel wat te leeren, maar ze hebben reeds thans een goede les gehad en ze hebben daarbij ook laten zien, dat er wel het noodige materiaal voor goed voetbal aanwezig is.

De wedstrijden hebben ons geleerd dat noch het kort samenspel noch het open spel op zichzelf op den duur succes zal opleveren daar de verdedigers hun spel zoo hebben weten te

GROOTE SORTEERING
ENGELSCHE HOEDEN
in de nieuwste slappe en stijve Modellen,
in prijzen van f 6.50, f 7.50, f 9 50 enz.
J. S. MEUWSEN
HOFLEVERANCIER
AMSTERDAM: Leidschestraat 4 - Damstraat 2 - Damrak hoek Beurspassage - O. Doelenstraat 20
ROTTERDAM: Mosseltrap 3 - Boymanstraat 3

volmaken, dat ze tegenover elk systeem zich voldoende weten te weren. Slechts door een voortdurende afwisseling te brengen in het spel, waardoor de verdedigers geen oogenblik kunnen vermoeden, wat er in het volgende moment zal gebeuren, noodzaakt men de verdediging zich tot het uiterste in te spannen. Een oogenblik van onoplettendheid kan dan een verdediging noodlottig worden en het zijn juist deze momenten, die men door een snelle afwisseling in het spel kan doen ontstaan.

Maar zelfs al wisselt men het spel voortdurend af, dan nog zal men geen succes hebben indien men alles niet in een uiterst snel tempo uitvoert. Een speler moet zoo kort mogelijk dn bal houden, het leder moet zoo spoedig mogelijk worden verplaatst, waardoor men de taak der vijandelijke verdediging uitermate verzwaart. Wij denken hierbij aan het spel van den Tsech Janda, een der beste voorwaarts, die we op dit toernooi aan het werk gezien hebben. Jammer was het, dat hij zich in den eindstrijd onwel gevoelde waardoor hij toen niet zoo goed speelde als in voorafgaande wedstrijden. Janda was er sterk in om een bal, dien naar hem toegespeeld werd, met een enkele voetbeweging zoo van richting te doen veranderen, dat hij steeds bij een vrijstaand partijgenoot kwam. Dat ging soms zoo snel in zijn werk, dat hij enkele malen den bal weer had teruggekregen zonder dat de vijandelijke half had gezien hoe dat in zijn werk was gegaan.

En dan heeft ook dit toernooi geleerd, dat individueel werk, mits met de noodige meesterschap uitgevoerd, tot succes kan bijdragen.

Naast een afwisselend spel en groote snelheid moeten we echter nog een tweetal factoren noemen, die in deze wedstrijden groot gewicht in den schaal hebben gelegd, n.l. strijdlust en lichaamskracht. Eigenaardig is het dat dit juist twee factoren waren, welke in ons elftal vrijwel geheel hebben ontbroken. Wij zijn er van overtuigd, dat het ontbreken van fighting spirit — dit geeft misschien de bedoeling beter weer dan het eenigszins zwakke „strijdlust" — en lichaamskracht de factoren geweest zijn, die gevoerd hebben tot de nederlagen van Denemarken, Nederland en Noorwegen. Die landen waren blijkbaar de meening toegedaan, dat men door kalm en overlegd spel het meeste succes zou behalen maar ze hebben in dit opzicht een lesje gehad. Technisch kan het spel volmaakt zijn, maar toch zal succes tegen de Tsechen, de Belgen of de Spanjaarden uitblijven indien men niet af en toe de tanden op elkaar klemt en zich in den strijd werpt met het vaste voornemen den bal te bemachtigen of een tegenstander het spelen van den bal onmogelijk te maken. Aan dat met alle kracht zich in den strijd werpen, hebben de Spanjaarden voor een groot deel hun succes te danken. Deze babies op internationaal voetbalgebied bleken heelemaal geen babies te zijn, integendeel het leken meer de bekende katten, die men niet zonder handschoenen moet aanpakken. Niet dat de Spanjaarden ruw speelden — slechts enkele malen gingen ze te ver — maar ze speelden met een geestdrift en een kracht, waartegen zelfs Go Ahead het glad zou moeten afleggen.

Bij onze voorhoede ontbrak de lust om als het ware voor de overwinning te vechten ten eenenmale en de eenige voorwaarts, die in staat was om door krachtdadig optreden de vijandelijke voorhoede van streek te brengen, liet men in de wedstrijden waarin hij het meest noodig was, aan den kant staan. Men vertelde ons, dat men tegen België van Dort niet liet meespelen omdat het dan misschien tot een vechtpartij zou komen. Hoe weinig hebben de menschen die zoo spreken den geest van het tegenwoordige internationale voetbal begrepen. Wil men in wedstrijden als tegen de Belgen succes hebben dan zal men in het veld moeten brengen een ploeg van zeer snelle en zeer stevige spelers, die bovendien weten hoe voetbal gespeeld moet worden. Of wij over dergelijke spelers op het oogenblik beschikken is een tweede kwestie, maar wanneer we er niet over beschikken dan zullen we moeten trachten onze spelers in die richting te leiden indien we tenminste onzen naam op internationaal voetbalgebied willen ophouden.

Wanneer de verschillende ploegen, welke wij in actie gezien hebben, naar hun capaciteiten zouden moeten rangschikken, dan zouden we de Tsechen op de eerste plaats zetten. Deze spelers hebben door hun uiterst onsportief optreden veel van den goeden indruk, welke ze in de voorafgaande wedstrijden hebben gegeven, verloren doen gaan, maar dat neemt niet weg, dat ze een elftal vormen van allereerste kracht. De manier, waarop ze b.v. in Brussel tegen Noorwegen hebben gespeeld, was onverbeterlijk. Ze hebben toen hoofdzakelijk kort samenspel gegeven, waarvoor het terrein bijzonder was geschikt terwijl bovendien bleek, dat de Noren tegen het eenigszins afmattende driehoekspel niet waren bestand. Een der Engelsche autoriteiten verklaarde ons volmondig, dat hij in jaren, zelfs door beroepsclubs, niet zulk goed voetbal had zien spelen. De bal werd steeds langs den grond gepasseerd, waardoor de Noren, die als gevolg van het spelen op harde gronden zeer goed kunnen koppen, slechts weinig te koppen kregen.

In de volgende ronde kwamen de Tsechen tegen Frankrijk op een door den regen glad geworden terrein en nu gaven ze slechts zeer zelden kort samenspel te zien, nu werd de bal zooveel mogelijk met verre trappen verplaatst en het resultaat bewees de juistheid van deze tactiek. Hun spel tegen België was voor ons een teleurstelling, waaraan verschillende bijkomende omstandigheden niet vreemd waren. In dezen eindstrijd heeft België de overwinning volkomen verdiend, dat zal niemand kunnen ontkennen, maar wij kunnen de overtuiging niet van ons zetten, dat de omstandigheden voor de Tsechen niet normaal waren en dat in een onder voor beide partijen gelijke omstandigheden gespeelden wedstrijd de Tsechen zich de sterkeren zouden hebben getoond. Het spel van het Belgisch elftal is voor ons een verrassing geweest. Deze ploeg speelt een overrompelend voetbal, zonder een bepaald systeem maar ze speelt met een wilskracht, die bewondering afdwingt. Bovendien is het een uiterst snelle ploeg en zitten er enkele schitterende spelers in het elftal. Op de derde plaats zouden we willen noemen Spanje, waarover wij hierboven reeds het een en ander hebben gezegd. Na deze drie zouden we Denemarken, Zweden, Noorwegen, Engeland en Nederland in een adem willen noemen. Onder normale omstandigheden staat het spel van de vertegenwoordigende elftallen dezer landen ongeveer op hetzelfde peil. Nederland heeft ontegenzeggelijk de zwakste voorhoede, maar daarentegen de sterkste verdediging. Denemarken speelt van deze landen het beste voetbal en wanneer dit land wat van het vuur van Spanje in zijn spel wist te brengen, zou het een der sterkste elftallen in het veld kunnen brengen.

Wat Engeland betreft, hebben we waarschijnlijk met een tijdelijk gebrek aan goede spelers te doen, waarbij we echter ook niet uit het oog moeten verliezen, dat het continentale voetbal geducht vooruit gegaan is, zoodat het zelfs de vroegere sterkere elftallen van Engeland moeite gekost zou hebben om zich te handhaven.

Hiermede hebben we de voornaamste indrukken weer gegeven, welke de Antwerpsche spelen bij ons hebben achtergelatn. Nederland heeft hier niet voldaan aan de verwachtingen, maar onze spelers en onze officials hebben hier heel wat kunnen leeren en wanneer ze zich die lessen ten nutte maken, zullen de Antwerpsche wedstrijden ook voor het Nederlandsche voetbal hun nut afwerpen.

- MEDDENS' -
SPORTCOSTUUMS
SPECIALE AANBIEDING f 65.-
DEN HAAG
HOFWEG 11
ROTTERDAM
HOOGSTRAAT 356

Om den Zilveren Voetbal.

Zondag zijn te Rotterdam de zilveren-Voetbalwedstrijden begonnen. De resultaten van de dien dag gespeelde wedstrijden zijn:

A.D.O.—H.B.S. 3—1, Quick II—Concordia 1—1, S.V.V.—V.U.C. 0—2, V.O.C.R.T.C. 3—0, Sparta—C.V.V. 1—0, D.F.C.—Feyenoord 2—4.

Het programma voor zondag a.s. luidt:

G. 10—11 uur: H.V.V.—Quick; H. 11—12.15 uur: V.U.C.—Feijenoord; J. 12.30—1.45: A.D.O.—V.O.C.; K. 2—3.15 uur: Sparta—Concordia; L. 3.30—4.45 uur: Winnaar H.V.V.—B.V.V.; 12 uur: Afmattingswedstrijd: B.V.V.—Excelsior.

MOMENTEN.

De Scheepvaartbeker-wedstrijden. †

De Scheepvaartbeker-wedstrijden zijn niet meer. Er wordt nog wel éénmaal gestreden om het bezit van den beker, alsmede om de Scheltema-trofee, maar daarmee is het uit.

Waarom men deze wedstrijden een vroegen dood heeft laten sterven? Vermoedelijk omdat men heeft ingezien dat het verstandiger ware geweest ze nooit in het leven te hebben geroepen. De tier was er al lang uit, en populair in den waren zin van het woord, zijn deze wedstrijden trouwens nooit geweest, ofschoon sport- en dagbladpers zich in dit opzicht moeite genoeg hebben gegeven.

Hoewel er geregeld clubs van naam en reputatie hebben meegedongen, heeft het spelpeil nooit veel te beteekenen gehad. Het was altijd second rate, het was nooit fijn en af. zwoeg-elftallen hadden succes, en van sjouwen alleen hing het resultaat af, omdat de ploegen, ook de betere, nog geen gelegenheid hadden gehad zich in te spelen.

Het gevolg was dat het publiek, dat om goed voetbal kwam, eigenlijk nooit waar kreeg voor zijn geld. Het was altijd bekocht, en het haalde de schouders op over de Scheepvaartbeker-wedstrijden. Dat wil heel wat zeggen in het voetbal-dronken Amsterdam, en dat bewijst dat er iets haperde aan de organisatie.

De grootste fout die gemaakt is, was m. i. de vaststelling der data waarop deze seriewedstrijden gespeeld moesten worden. Men heeft altijd ontkend dat de Scheepvaartbeker-wedstrijden bedoeld waren als concurrentie aan de zilveren-Bal-wedstrijden te Rotterdam, en men ontkende het waarschijnlijk, neen, wel zeker, te goeder trouw. Maar dat neemt niet weg dat, zoo men de Amsterdamsche wedstrijden al niet wilde laten doorgaan als anti-Rotterdamsch, het tournooi op den Sparta-burcht toch zooveel reputatie had, dat het de glorie van het Stadionfeest akelig deed verbleeken, en wel degelijk de min of meer opgeschroefde pret in de hoofdstad den domper opzette.

Van Rotterdamsche zijde had men hier trouwens groot gelijk aan, wie het eerst komt, het eerst maalt, en Rotterdam had de oudste rechten.

De zilveren Voetbalwedstrijden waren een instituut, de Scheepvaartbeker-wedstrijden waren imitatie, ziedaar! Had men andere data gekozen, ja dan! Had men van deze wedstrijden bijvoorbeeld een genoegelijk Kerst- of Nieuwjaars-voetbalfeest gemaakt, dan zou het anders geloopen zijn. Niet dat ik een voorstander ben van Kerstmis-voetbal, en het altijd-maar-spelen, ook op feestdagen, toejuich, maar men gaat immers tóch op toer als 't Kerstmis of Paschen of Pinksteren is, — de aard van het beestje is niet anders....

Daarom: had men van deze wedstrijden een midwinter-tournooi gemaakt, we hadden nu niet de doodsklok behoeven te luiden over deze serie-kampen. Allicht had men op geschikter data de groote clubs: H.V.V., Haarlem, Sparta en andere trekpleisters voor het publiek, in Amsterdam gekregen. Zooals het nu ging, waren de inschrijvers meerendeels volksclubs en vereenigingen uit de provincie, de groote Westelijke clubs gaven er den brui aan en prefereerden de genoegelijke gezelligheid in Rotterdam, waar men er meer den slag van had de voor-seizoen-voetballerij tot een knus onderonsje te maken.

Afgezien van dit alles echter, behoeft men het verdwijnen der Scheepvaartbeker-wedstrijden niet al te zeer betreuren. Want ze waren eigenlijk overdaad, misschien aanlokkelijk voor de smulpapen die zich aan voetbal een indigestie eten — een fantastische maaltijd, dat geef ik toe — maar in ieder geval een gerecht te veel op een overvollen disch. Mijn hemel, er komt geen einde aan het ge-voetbal. De competities nemen steeds geweldiger afmetingen aan, de internationale wedstrijden worden weer hervat, we hebben al dozijnen kampioens- en seriewedstrijden.... is het eigenlijk wel zoo heel erg, als de Scheepvaartbeker voortaan niet meer op het programma prijkt?

Zeker, voor de eerste, de mooiste, de grootste, de vooruitstrevendste, de belangrijkste en meest sportieve stad van ons land — ge ziet, ik ken de lofzang der Amsterdammers uit mijn hoofd — is het schrappen dezer wedstrijden min of meer een hard gelag, voorál omdat men in de hoofdstad heel goed weet.... dat men in Rotterdam thans met een glimlach van meewarigheid langs de Boompjes wandelt. Maar daar is verhelpen aan: Ajax en Blauw-Wit kunnen voor de revanche zorgen door in te schrijven voor de Rotterdamsche wedstrijden en.... er met hun sterkste ploegen heen te gaan. Dan hebben we den heelen zilveren voetbal met toebehooren in een minimum van tijd in Amsterdam!

* * *

Antwerpen!

Antwerpen zal ons lang heugen! Welk een vertooning, welk een demonstratie van tuchteloosheid, onverschilligheid, domheid en onkunde. Welk een fiasco voor ons spel, — of neen, het spèl heeft er niets mee te maken, al zullen allen die van voetbal niets hebben moeten, nu wel te hoop loopen en gnuiven; zie, dát heb je nou te wachten als je je kinderen voetbal laat spelen!

Waarop we slechts kunnen antwoorden: verwar het spel niet met de beoefenaars, de organisators en de leiders.

Wèl een fiasco is Antwerpen echter geweest voor de Nederlandsche Elftal-Commissie, voor het bondsbestuur en voor het elftal zelf. Deze heele fraaie historie, waar iedereen den mond van vol heeft, is nochtans niet zonder lichtzijde, want ze heeft ons in ieder geval geleerd waar we ons aan te houden hebben.

We weten nu en we weten een heeleboel.

We weten dat veel Nederlandsche voetballers over geen duit sportieven zin te beschikken hebben; we weten dat voortaan iederen candidaat voor het elftal gevraagd moet worden: wat doe je liever, voetballen of in bar langs afgevende wangen strijken; we weten dat Bosschart misschien voor veel dingen geschikt mag zijn, maar niet voor aanvoerder van het Nederlandsch elftal; we weten dat de tegenwoordige elftalcommissie in verschillende opzichten te kort schiet; we weten dat het bondsbestuur in 't vervolg zich met het nationale elftal niet meer bemoeien moet!

Alles wel beschouwd is de oogst van onze ervarin-

PELTERIJEN
van:
G. SCHOPMEIJER, Tilburg, Tel. 565,
behoeden U voor koude
bij Voetbalwedstrijden.
Het beste adres in het Zuiden!

HOTEL BRISTOL
ARNHEM
STATIONSPLEIN RECHTS
VASTE WASCHTAFELS
MET STROOMEND WARM EN KOUD
WATER OP ALLE KAMERS
Ruime Garage
J. DOMMERING

H. F. LANGENHOFF.
N.Z. VOORBURGWAL 53 - Tel. 1570 Noord
Loodgieter - Zinkwerker - Gas- en Waterfitter.
SPECIALITEIT:
Sanitaire installaties ook op Sportterreinen.

HELD's SPORTHANDEL
HARTMANSSTRAAT 58 EN 60, ROTTERDAM,
is het beste en goedkoopste adres voor alle
SPORT-ARTIKELEN
VRAAGT PRIJSCOURANT.

SPORTLUI IN MAASTRICHT BEZOEKEN
SLECHTS ÉÉN HOTEL-RESTAURANT
Hotel DE LA BOURSE
MARKT 37

UTRECHT
Haagsche Koffiehuis
Café-Restaurant - W. J. A. VAN DE BILT
Flinke berging voor Rijwielen en Automobielen
- PLEIN VREDENBURG -

gen nog zoo schraal niet; zoo we nu slechts ons voordeel doen met wat we geleerd hebben, is het Antwerpsche leed niet tevergeefs geleden.

Wat de spelers betreft, is de beste gedragslijn: amnestie. In 's hemelsnaam geen martelaars maken. Ze zijn gaan boemelen omdat ze zich verveelden, en toen ze zich verveelden omdat ze boemelden, gingen ze naar huis. En toen zaten daar in 't holst van den nacht de commissieleden in de hotelhal en „vingen de fuivers op". Als ze een avond vroeger waren gaan zitten vangen, hadden ze andere slachtoffers te pakken gekregen. Wat eerst oogluikend werd toegelaten, werd later streng en onverhoeds gestraft. Ik kan niet zeggen dat ik deze geste van de commissie erg bewonder. Nu 't in Antwerpen zoo'n rare vaart geloopen heeft, komt op allerlei manieren de aap uit den mouw, oftewel de incompetentie van de commissie aan den dag.

Wie eenigszins insider is, verneemt nu rare dingen als hij er naar luisteren wil.

Zoo zegt „men" thans dat:

De Elftalcommissie indertijd wel een versterkt Ajax-elftal als Nederlandsch elftal in het veld wilde zenden, maar..... niet mócht van het B.B. (Waarop later achtereenvolgens in het Nederlandsch elftal speelden, of er officieel, dan wel officieus een uitnoodiging toe ontvingen: Gupffert, Hordijk, Brockman, Van Dort, De Natris, Delsen en De Haan. Waaruit blijkt dat de commissie wel wist hoe ze eenmaal het sterkste elftal uit had kunnen zenden, maar niet tot de daad durfde overgaan omdat ze..... niet mócht);

De Elftalcommissie er veel voor voelde een aangevuld en versterkt Be Quick-elftal naar Antwerpen te zenden, maar weer niet durfde omdat ze weer niet mocht..... zie boven;

De Elftalcommissie er voor ¾ niet aan dacht om spelers als Van Beurden en Bieshaar te kiezen, maar dat het overblijvende kwart er op stond en tevreden werd gesteld!;

De Elftalcommissie Delsen mee naar Antwerpen wilde hebben, maar dit niet gedaan kon krijgen; deze speler zou zich dan moeten trainen in zijn schorsingstijd en..... dat stond het B.B. niet aan;

De Elftalcommissie de Natris eerst na lang aandringen bij het B.B. kon meekrijgen, en dat dit lichaam zich tot op het laatste oogenblik heeft verzet;

De Elftalcommissie zich te houden heeft aan het parool: het Nederlandsch elftal moet uit geheel Nederland worden saamgesteld.

(N.B.: wat een bof dat ons land 11 provincies heeft, nu kunnen we uit iedere provincie één speler nemen en de schoonste eendracht blijft bewaard!) —

Dat, en nog meer zijn de on-dits van het oogenblik. En uit dat al is maar één conclusie te trekken: de Elftalcommissie kan niet zoo zij wil, wil niet zoo ze kan, en heeft geen ruggegraat.

Want al staat het vast dat de Elftalcommissie plein pouvoir behoorde te hebben, en dat geen bondsbestuurslid ook maar één woord in 't midden moest mogen brengen in Nederlandsch elftal-aangelegenheden, even vast staat het dat de commissie had moeten zeggen: als we zóóveel medewerking van spelers en officials hebben, dan knappen jullie het zelf maar op. Dat de commissie niet kortaf geweigerd heeft zich te laten binden en ringelooren aan alle kanten: dát is haar grootste fout geweest!

MAGRO.

Wedstrijdprogramma voor Zondag 12 September 1920.

WEST. AFDEELING

1e klasse.

U.V.V.—Spartaan
Haarlem—V.V.A.

Overgangscompetitie

H.F.C.—Stormvogels
W.F.C.—R.C.H.
A.D.O.—R.F.C.
Feyenoord—Quick

Reserve 1e klasse A.

't Gooi 2—U.V.V. 2
Blauw Wit 2—Haarlem 2

Reserve 1e klasse B.

H.V.V. 2—Feyenoord 2
D.F.C. 2—S.V.V. 2
V.O.C. 2—H.B.S. 2
H.-D.V.S. 2—Quick 2

2e Klasse A.

Schoten—Z.V.V.
Z.F.C.—Rapiditas
Hollandia—E.D.O.
Purmersteyn—Alc. Victr.
Hortus—Amstel

2e klasse B.

Hilversum—Allen Weerb.
Olympia Zeist
D.O.O. Gouda
Hercules—Velox

2e klasse C.

Unitas—Fortuna
Neptunus—R.V.C.
C.V.V.—O.D.S.

3e klasse A.

Helder—Bloemendaal
H.B.C.—D.W.S.

3e klasse B.

K.F.C.—O.D.E.
E.V.C.—Swift
West Frisia—Neerlandia

3e klasse C.

Baarn—Alphen
Voorwaarts—D.O.S

3e klasse D.

A.S.C.—V.C.S.

3e klasse F.

't Noorden—Emma
Merwede—Xerxes
Geel Zwart—U.S.C.

Reserve 2e klasse A.

V.V.A. 2—Z.F.C. 2

Reserve 2e klasse B.

O.D.E. 2—Hercules 2
R.C.H. 2—A.F.C. 3

Reserve 2e klasse C.

Allen Wb. 2—Victoria 2

Reserve 2e klasse D.

D.H.C. 2—Olympia 2

Reserve 2e klasse E.

Xerxes 2—Sparta 2

Reserve 2e klasse F.

Fortuna 2—Neptunus 2
V.O.C. 3—Sparta 3

ZUIDEN.

1e klasse.

N.O.A.D.—Bredania
Wilhelmina—V.V.V.
N.A.C.—Middelburg
Dostro—Willem II

2e klasse A.

Middelb. II—Vleermuizen
't Zesde—Aliance

2e klasse B.

Willem II—N.O.A.D. II
Helmond—E.V.V.
Philips—Volharding

2e klasse C.

T.A.C.—M.V.V.
O.N.S.—Scharn

3e klasse A.

Vleermuizen II—Drosto

3e klasse B.

Willem I II—'t Zesde II

3e klasse C.

B.V.V. II—Helmond II

HOOFDSTEDELIJK VOETBAL.

Correspondentie over en bijdragen voor deze rubriek gelieve men rechtstreeks te richten aan J. HOVEN, Jacob v. Campenstraat No. 116, Amsterdam.

Het spel is begonnen!

Zonder de gebruikelijke voorbereiding van meerdere weken zitten we in eens weer midden in de voetballerij. De enkele voorbereidingen, waarvan de diverse gebeurtenissen in de voorafgaande weken getuigden, waren nauwelijks belangrijk genoeg om er speciaal melding van te maken en in elk geval traden zij op den achtergrond tegenover de verrichtingen van de Nederlandsche Olympische ploeg beneden den Moerdijk. Evenals bij de vorige Olympiade te Stockholm eindigde Nederland als no. 3, doch 't werd onze landgenooten ditmaal nog al gemakkelijk gemaakt om het zoover te brengen. De spelprestatie echter treedt op den achtergrond tegenover de andere gebeurtenissen, die zich met onze Olympische representanten te Antwerpen afgespeeld hebben. Al schijnt de overwinning op Zweden een bof, we willen aannemen dat we een 3e prijs verdienen. Wordt echter over 't geheel en volgens de oorspronkelijke opvatting over een Olympiade (een physiek en aesthetisch toernooi!) over ons geoordeeld, dan worden we in het mislijk figuur wat we sloegen slechts geëvenaard door de Slowakken, die ook een allesbehalve gelukkig figuur sloegen, doch die tenminste een beeld van eendracht gaven, zij het ook een afschuwelijk beeld.

We verheugen er ons over, dat het niet onze taak is over deze beroerde kwestie rapport uit te brengen. Onze hoofdredacteur die volkomen onbevangen en onpartijdig tegenover officials en spelers staat, zal zijn oordeel wel uitspreken en verder zal dit muisje wel een staartje hebben. Het eenige lichtpunt in deze sombere geschiedenis lijkt ons het feit, dat we hieruit een grondige leering voor de toekomst kunnen trekken.

Intusschen is deze onverkwikkelijke kwestie toch oorzaak, dat we moeilijk onze aandacht tot het plaatselijke beperken kunnen en we zullen ons dan ook van de gebruikelijke voorbeschouwingen onthouden en alleen eens even de troepen monsteren, die thans geroepen zijn de roemrijke kleuren van de Amstelstad te verdedigen.

De Amsterdamsche N.V.B.-elftallen.

De volgende hoofdstedelijke elftallen nemen deel aan de competities van den N.V.B.:

1e klasse: Blauw Wit, Ajax, A.F.C., V.V.A., De Spartaan.

Overgangscompetitie: D.E.C.

Reserve 1e klasse A: Blauw Wit II, Ajax II, A.F.C. II, Spartaan II.

2e klasse A: Amstel, Hortus.

3e klasse A: N.O.S., St. Voorwaarts, D.W.S.

3e klasse B: Watergraafsmeer, Swift, Neerlandia, O.D.E.

3e klasse C: Wilhelmina, Vooruit.

Reserve 2e klasse A: D.E.C. II, V.V.A. II.

Reserve 2e klasse B: Blauw Wit III, Ajax III, E.F.C. III, Amstel II, O.D.E. II.

Tesamen 5 eerste klassers, 1 overgangsclub, 4 res. 1e klassers, 2 tweede klassers, 8 derde klassers en 7 reserve 2e klassers.

In totaal 27 elftallen en daar men rekenen kan dat voor elk elftal wel 15 spelers benoodigd zijn, kan men dus ongeveer rekenen op 400 Amsterdamsche voetballers die deelnemen aan de N.V.B.-competities, vertegenwoordigende 27 elftallen van 16 verschillende vereenigingen, verdeeld over 9 afdeelingen.

We zullen met belangstelling wederom de verrichtingen onzer Amsterdamsche voetballers nagaan en daarbij hetzelfde systeem volgen, wat we ook in de voorgaande jaren als basis voor deze rubriek kozen. We zullen alle 27 elftallen blijven volgen, doch natuurlijk slechts vluchtig de jongere ploegen en uitvoerig de vijf 1e klassers. Ook zullen we 't oog gericht houden op alles wat verder op voetbalgebied in de hoofdstad plaats vindt. We hopen van harte dat de Amsterdamsche voetballers ons door hun prestaties de gelegenheid zullen geven, heel veel goeds over hun te berichten!

De 1e klasse wedstrijden in September.

In Amsterdam.

19 September: Spartaan—Ajax, Blauw Wit—Haarlem en V.V.A.—Sparta.

26 September: Ajax—V.O.C., Spartaan—Blauw Wit en A.F.C.—V.V.A.

Buiten Amsterdam.

12 September: U.V.V.—Spartaan en Haarlem—V.V.A.

19 September: H.V.V.—A.F.C.

Den 26en September gaat geen hoofdstedelijke 1e klasser naar buiten en spelen dus allen thuis.

In totaal worden in September dus zes wedstrijden te Amsterdam en 3 buiten de hoofdstad gespeeld.

Officieel openen dus de beide nieuwelingen V.V.A. en Spartaan resp. te Haarlem en te Utrecht a.s. Zondag het seizoen voor Amsterdam, terwijl in Amsterdam zelf het seizoen a.s. Zaterdag en Zondag officieus geopend wordt met de wedstrijden

Om Scheepvaart- en Scheltema-beker.

Hoewel ons hierover *officieel* geenerlei mededeeling gewerd, willen we toch kort even vertellen, dat deze wedstrijden voor de laatste maal zullen plaats vinden en de bekers dus ditmaal definitief in 't bezit van de winnaars komen.

Om den Scheepvaartbeker zal a.s. Zaterdag en Zondag ½ competitie gespeeld worden tusschen de resp. houders van dezen beker, 't Gooi, Blauw Wit en Hermes|D.V.S., terwijl op dezelfde wijze de resp. houders van den Scheltema-beker om het definitief bezit van dezen trophée zullen kampen. Dit zijn A.F.C., Ajax en Stormvogels. De genoemde zes clubs kregen vrijstelling voor 't spelen van competitie-wedstrijden op a.s. Zondag, waardoor o.a. de wedstrijden Ajax—Blauw Wit en A.F.C.—D.F.C. komen te vervallen. We weten niet of 't verstandig is met 't verleenen van uitstel te beginnen, doch in elk geval juichen we het toe, dat de Amsterdamsche favorieten Ajax en Blauw Wit niet aanstonds tegenover elkaar komen te staan. Ondanks de vele plaatselijke ontmoetingen zullen de wedstrijden Ajax—Blauw Wit hun bijzondere aantrekkelijkheid voorloopig toch nog wel behouden!

De elftallen.

Over de samenstelling der elftallen deden gedurende dezen zomer allerlei geruchten de ronde. We hebben het jaar-in jaar-uit medegemaakt hoe onbetrouwbaar deze berichten waren en deelen slechts enkele feiten mede.

Keuzenaar, ex-doelman van De Stormvogels, zal voor Ajax uitkomen, en Walst, in 't vorig seizoen back van De Stormvogels, voor Blauw Wit. De twee grootste 1e klassers hebben dus elk een nieuwen speler en verloren er ook elk een. Ajax verloor Smit, die nog niet voldoende hersteld is van een zeer ernstige ziekte om in dit seizoen te spelen. Verder is Hoogerbeets nog steeds in Amsterdam, doch vertrekt hij toch eerstdaags naar de tropen. Een gerucht ging er dat Molenijzer de Blauw Wit-gelederen zou verlaten, doch gelukkig bleek dit een loos gerucht te zijn. We vernemen overigens dat de Zebra's een ernstige inwendige crisis doormaken en dat in verband daarmede de samenstelling van de ploeg nog niet vaststaat. We hopen van ganscher harte dat in deze voortvarende volksvereeniging de eenheid bewaard mag blijven. Ajax komt waarschijnlijk sterker uit dan in 't afgeloopen seizoen. Ook 't bestuur werd versterkt door Koolhaas er weer in op te nemen en zoo zal er van Ajax wel kracht uitgaan.

Over de elftallen van V.V.A. en De Spartaan slechts de opmerking dat in enkele oefenwedstrijden de indruk gevestigd werd dat beide nieuwe 1e klassers uitstekend overzomerd hebben. Doch waarom in dezen ons in veronderstellingen verdiept? Nog slechts enkele dagen en de samenstelling van alle elftallen zal ons officieel bekend zijn.

Het Redactie-Adres.

We verwijzen hiervoor naar 't hoofd van ons blad, zulks naar aanleiding van 't feit dat men ons meerdere stukken toezond die voor de hoofdredactie bestemd waren. De heer Groothoff woont tot October in Zandvoort, zoodat geen stukken gezonden moeten worden naar de Admiraal de Ruyterweg 88. De mij toegezonden en voor den heer Groothoff bestemde stukken heb ik in de Gravenstraat gedeponeerd. Alleen stukken welke voor deze rubriek bestemd zijn, dus alles wat het hoofdstedelijk voetbal betreft, gelieve men rechtstreeks aan mijn particulier adres, Jacob v. Campenstraat 116, te adresseeren.

Play up Amsterdammers!

Tenslotte een opwekking aan alle Amsterdammers om mede te werken teneinde het seizoen 1920|1921 schitterend te doen slagen. Aan de officials een oproep om slechts zuiver in 't belang van de zaak die zij dienen te ijveren, aan de spelers om hun uiterste best te doen voor de glorie vanhun club en hun stad en aan 't publiek en trouwens aan allen tesamen om vooral het mooie in de sport te willen zien, om steeds de ware sportiviteit te betrachten. Dan gelooven we van een mooi seizoen voor 't Amsterdamsche voetbal te kunnen gewagen.

NEVOH.

CRICKET.

Nederlandsche Cricket Bond.

Uitslagen: *Officieel.*

13 Aug.: R.W.—H.C.C. onbeslist; H.C.C. 259 en R.W. 201 voor 7 wickets.
V.R.A. 3 - Iris. V.R.A. 2 gew. met 11 runs op de 1e inn.
5 Sept.: V.V.V. 3—Iris. V.V.V. 3 gew. met 4 runs op de 1e inn.
Boete No. 38: Iris *f* 2.50 wegens niet invullen bowlingcijfers 2e innings wedstrijd V.R.A. 3—Iris.
No. 39: V.V.V. *f* 2.50 wegens te laat inzenden form. V.V.V. 3 - Iris.

Programma:

12 Sept.: Bekerfinale tusschen H.C.C. en Rood en Wit op het terrein (e 's Gravenhage.
De wedstrijd Albion—R.W. 2 kan geen doorgang vinden.
Eindstand volgende week.

„Delta", Laren (N.H.) A. DE HAAN Azn., Secr.-Penn.
Einde officieel gedeelte.

CLUBBERICHTEN.

A.F.C. „A J A X".

Secretariaat: Ondergeteekende neemt het secretariaat wederom waar, gelieve alle stukken thans weer aan onderstaand adres te zenden.

Scheltema-Bekerwedstrijd. A s. Zaterdag 3½ uur Finale Scheltema-beker tusschen Ajax en A.F.C. Spelers krijgen bericht.

Dispensatie. Nogmaals wordt er op attent gemaakt dat nieuwe leden, welke vroeger voor een andere club en thans voor Ajax zullen spelen, hiervoor dispensatie aan N.V.B. en A.V.B. moeten aanvragen. Indien Ajax door verzuim de dupe wordt, zullen eventueele overtreders dezer bepaling door het Bestuur weder van het lidmaatschap worden ontslagen.

Oefenwedstrijd. Op Zondag 19 September a.s. wordt op de Kruislaanterreinen een serie oefenwedstrijden georganiseerd. *Alle spelers* (behalve die welke in Ajax I, II en III ingedeeld zijn, men raadplege hiervoor ons eerstvolgend clubblad) zullen mede moeten dingen, teneinde te worden ingedeeld in één der elftallen. Men zie verder wat ons clubnieuws daarover mededeelt.

Enquête: Voorgesteld als w.l.: v. Melcher Tilmes, Brederodestraat 2. H. Bourgogne, Zwaluwenstraat 23. W. Kemper, Rustenburgerstraat 381. J. G. Galis, 1e Jansteenstr. 78. C. de Jonge, RechtboomsIrot 71. A. Schillemans, Rustenburgerstraat 383, allen door L. Arrsen en J. L. Smit; G. J. Roos, Kinkerstraat 39, gaf zich op. G. de Heer, Kanaalstraat 96 en H. C. M. Melcher Tilmes Kanaalstraat 125 gaven zich op; J. R. Groenstad, Kerkstraat 350 door F. Couton en Buitenkant; W. Bruning, 3e Oosterparkstr. 146 door J. Snasser en onderget. J. Jäger, Warmoesstraat 1 gaf zich aan het bestuur op. G. H. Hüfferman, Middenweg 97. D. Immis v. Beuningenstraat 11. J. W. Gräber, Fred. Hendrikkstraat 146 door Gebr. Wiggelaar.

Als adsp. lid. F. J. v. d. Meijden, Prinsengracht 350 door Gebr. Pelser. K. Jonkhart, da Costakade 209 II gaf zich op. W. en H. Bijl, Jac. v. Lennepkade 159 door F. W. Aarsen en F. Dukker. G. P. Berkenhamer, El. Wolfstraat 8 gaf zich op. F. Bruynesteijn Kraaipanstraat 28 door J. Bruynesteijn en ondert.

Ajax - Blauw-Wit, welke wedstrijd zou worden gespeeld, is uitgesteld.

Bedankt als lid J. v. Zweden.

Gerehabiliteerd Th. Smit.

Persdiploma's. Men wordt verzocht deze ten spoedigste voor Heeren verslaggevers aan te vragen, opdat niet alle aanvragen even voor den eersten comp. wedstrijd zullen inkomen.

Reynier Claeszenstr. 2, telefoon Zuid 5005. J. J. GROOTMEYER, secretaris.

Amsterdamsche Kantoor Voetbal Bond.

Dispensatiebewijzen zijn bij mij te verkrijgen à 2 cts. per stuk; men wordt verzocht bij de aanvrage het bedrag in postzegels in te sluiten.

Bij royementen worden H.H. Secretarissen verzocht vooral de contributieschuld, van de voor royement voorgedragen personen, op te geven.

Nogmaals wordt herinnerd, dat de ledenlijsten (met vermelding voor Zaterdagmiddag- of Zondagmorgen-competitie) vóór 15 September worden ingewacht op het secretariaat.

Ook zij, die voor scheidsrechter A.K.V.B. voor seizoen 1920 – 1921 willen fungeeren, worden verzocht zulks mij spoedig te melden.

Geroyeerd door V.V.G.A.: J. Derr, Koninginneweg 59; J. Beuse, Lauriegracht 93; W. P. Taats, Rustenburgerstr. 248.
1e Jan v. d. Heydenstr. 100 belét. A. VAN DER GRAGT, p/a. Vermeer. secretar. compleider.

Nijmeegsche Voetbalbond.

Adreslijst h.h. secretarissen:

Quick	W. v. d. Heuvel, Athlonestraat 30.
N.E.C.	H. Verheijen, Smidstraat 18.
Quick-vet.	C. Schöttelndreier, Burgh. v. d. Berghstraat 120
O.B.I.O.D.	G. Scherps, Bagijnenstraat 16.
Trappers	J. Heskes, 3e Walstraat 33.
Z.H.C.	W. A. van Lent, Willemsweg 120.
Achilles	H. van Attikum, Groesbeek A 88.
P.H.	F. Pelser, Hanekampscheweg 22.
Celria	F. H. Hendriks, Oude Nonnendaalscheweg 48.
Ontwikkeling	P. H. Pelger, v. Nispenstraat 86.
Zwart Wit	D. Tomas, Oude Nonnendaalscheweg 311.
S.D.O.	G. Wigman, Priemstraat 23.

Adreslijst h.h. scheidsrechters:

W. v. d. Heuvel, Athlonestraat 30.
L. Broekman, Evertsenstraat 5.
A. van Beek, Spoorbrugstraat 8 a.
J. van Hensbergen, Bronsgeeststraat 12.
H. van Hensbergen, idem.
K. Rengelink, Graafsche dwarsstraat 61.
G. Berlage, St. Annastraat 139.
F. Pelser, Hazekampscheweg 22.
J. C. Hertenberg, Hatertscheweg 230.
M. van Helvoirt, Vondelstraat 73.
P. F. de Haan, Lange Nieuwstraat 5.

Adreslijst h.h. consuls:

Quickvelden: F. Pelser, Hazekampscheweg 22.
N.E.C.- en O.B.I.O.D.-veld: L. Broekman, Evertsenstraat 5.

Indeeling competitie seizoen 1920—21:

1ste klas. Quick 4, Quick-vet., N.E.C. 3, O.B.I.O.D. 2, Trappers 1, Z.H.C. 1, P.H. 1, Gelria 1, Achilles 1.
2e klas. Quick 5, N.E.C. 4, O.B.I.O.D. 3, Trappers 2, Z.H.C. 2, P.H. 2 en Ontwikkeling.
3e klas. Quick 6, Quick 7, Trappers 3, Z.H.C. 3, Zwarl Wit, S.D.O.

Hoogere elftalopgave voor September:

Trappers 1. A. Vennema, H. Staffleur, C. Schuurkamp, A. Christ, M. Scheepers, G. Hakstege. Th. Arends, W. Benders, J. Quadvlieg, J. Arnolds en B. Vergunst.

Trappers 2. M. Daniels, P. Wouters, J. Diebels, J. Sunne, J. Burghoudts, J. Verburgt, N. Quadvlieg, B. Albers, P. Reinen, W. van Haaren en L. Glaser.

Z.H.C. 1. D. A. Janssen, C. Bosch, W. Bachaus, M. Hoose, H. Hoose, P. Bakhaus, H. Prudon, A. Janssen, H. Lintz, W. Hoose, Th. Neijenhof.

Z.H.C. 2. C. Sengers, H. Schuitema, A. Vink, H. Loeffen, H. Evers, J. Arntz, G van Groningen, F. Konings, G. Theloenen, J. Peters en J. Schierboom.

Programma voor 19 September.

Quick 5 Ontwikkeling	Quick-veld	10½ uur	J. v. Hensbergen
Quick-vet.— O.B.I.O.D. 2	„	10½ uur	K. Rengelink
N.E.C. 3—Trappers 1	N.E.C.-veld	10½ uur	L. Broekman
Zwart Wit—Quick 6	O.B.I.O.D.-veld	10½ uur	A. van Beek
Trappers 2—Z.H.C. 2	„	12 uur	G. Berlage
Achilles 1—Gelria 1	Groesbeek 2	uur	J.C. Hertenberg

Dispensatie om te spelen voor Z.H.C.: H. Prudon, J Arntz en G. Thelvesen van O.B.I.O.D. en N. Ham, H. Schuitema, T. de Vries en J. H. Hofstee van Harten-Aas.

Spoorbrugstraat 8 a. A. VAN BEEK, secret.